

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen:	v upravnistvu prejemam:
celo leto naprej K 24—	celo leto naprej K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 550
na mesec 2—	na mesec 190

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo) telefon št. 34.

Izjava vsak dan zvečer izjavljamo modelje in praznike.

Inserati veljajo: peterostopna petič vrsta za enkrat po 16 vin., za dvakrat po 14 vin., za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parle in zahvala vrsta 20 vin. Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Pisarniška številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira.
„Narodna tiskarna“ telefon št. 35.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto skupaj naprej K 25—	celo leto naprej K 30—
pol leta 13—	za Ameriko in vse druge dežele:
četrt leta 650	celo leto naprej K 35—
na mesec 230	

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakica.
Upravnistvo (spodaj, dvorišče levo), Knafljeva ulica št. 5, telefon št. 35.

Svetovna vojna.

Uspeh nemških čet pri Tucholki. — Boji v gozdnih Karpatih. — 2863 Rusov vjetih. — Francoski poraz ob reki Orne. — Odbiti ruski napadi v Poljski.

BOJI V GOZDNIH KARPATIH. — NAŠE ČETE SO VJELE NADALJ-NJIH 712 RUSOV.

Dunaj, 11. aprila. (Kor. urad.) Uradno razglasa, dne 11. aprila opoldne:
V Beskidih se ni ničesar prigo-dilo.

V gozdnem pogorju še trajajo boji v posameznih odsekih.

Vzhodno od gorskega prelaza Uzsok smo pri izkoriščanju usneha z dne 9. aprila vjeli še nadaljnih 9 častnikov in 712 mož ter uplenili 2 strojni puški.

Na fronti v jugovzhodni Galiciji samo topovski boj in manjše nočne akcije.

V zapadni Galiciji in v ruski Poljski vlada mir.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

USPEH NEMŠKIH ČET V KAR-PATIH. — 2150 RUSOV VJETIH.

Dunaj, 10. aprila. (Kor. urad.) Uradno se razglasa 10. aprila opoldne. V gozdnem gorovju je prišlo včeraj tudi v odsekih vzhodno od prelaza Uzsok do silnih bojov.

Nemške čete so zavzele severno od Tucholke neko višinsko pozicijo, za katero se je vršilo od 5. februarja naprej mnogo bojov in katero so Ru-si trdovratno branili. Pri tem napadu je bil vjet en polkovnik ter nad 1000 mož ter je bilo Rusom vpljenjenih tudi 15 strojnih pušk.

V dolini Opor in ob izviru Strija so se istočasno ponesrečili hudi so-vražni napadi ob naših in nemških

pozicijah pod težkimi izgubami za sovražnika.

Včerajšnji dan je prinesel skupaj 2150 vjetih. Sicer je položaj neizpre-menjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

ODBITI RUSKI NAPADI V POLJ-SKI.

Berolin, 11. aprila. (Kor. urad.) Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan, dne 11. aprila.

Vzhodno bojišče:

Pri Mariampolu in Kalvariji, ka-kor tudi pri Klimkih na reki Skwa smo odbili ruske napde.

Iz neke vasi pri Bromierzu za-padno od Pionka smo potisnili Ruse ter pri tem vjeli 80 mož ter uplenili 3 strojne puške.

V Poljski južno od Visle so Rusi vso noč vzdrževali živahen pehotni in artiljerijski ogenj.

Vrhovno armadno vodstvo.

SOBOTNO POROČILO S POLJ-SKEGA BOJIŠČA.

Berolin, 10. aprila. (Kor. urad.) Wolffov biro javlja: Veliki glavni stan.

Vzhodno bojišče:

Vzhodno in južno od Kalvarije Rusi s svojimi poskušanji napadi niso imeli sreče. Povsod so bili s tež-kimi izgubami odbiti. Sicer je položaj na vzhodu neizpremenjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

Rusko uradno poročilo

z dne 5. aprila se glasi: Na fronti za-padno od Njemena so naše čete tudi 4. aprila napredovale.

V Karpatih se je vršil v noči 3. aprila in celi naslednji dan ljuti arti-ljerijski boj. zvezan ponekod s spo-padi z golim orožjem in sicer v oko-lici severno od Bartie. Istočasno smo napredovali na fronti med Mezö-Laborcem in Uzsokom.

Severno od Črnovic v okolici vasi Okna so se nadaljevali 3. in 4. aprila ljuti boji, ki so končali s tem, da so Avstrijci dotično vas zopet opustili.

Iz Petrograda poročajo »Münch. N. Nachrichten« z dne 8. aprila:

Generalni štab razglasa: V Kar-patih so naše čete potisnile pri prodiranju v dolini reke Ondave dne 6. aprila sovražnika iz odseka Sztrópko in Pusztahaza. V okolici Mezo-laborca so Avstrijci in Nemci dobili znatna ojačenja ter skušali izvršiti napad. Toda naše čete so zavzele fronto Czabahaza-Szuko ter odbile vse napade z velikimi izgubami za sovražnika.

V okolici severno od železniške proge Uzsok-Kisberezna so naše čete z uspehom prekorale glavni gre-ben Karpotov ter taktično izvajeva-le bistven uspeh na višinah južno in severno od Wolosate. Na ostalih točkah bojne fronte nobenih bistve-nih izpremenj.

BITKA V KARPATIH.

V zahodnem delu Karpotov se Rusom ni posrečilo predreti naših pozicij, zato so sedaj začeli poskušati, ali se jim morda posreči na vzhodnem delu. Od 6. aprila sem ru-ski sunki pri Dukli niso več tako silni. Zadnje dni pa Rusi tudi med Vi-ravo in prelazom Uzsok ne napadajo več tako silno, kakor prve dni aprila. Kaj je vzrok tega popuščanja v napa-dih, še ni znano.

Pri Uzsoku pa se bjele bitka z vso ljutostjo. Zlasti silna je bila bitka 2. aprila, to je oni dan, ko so se naše čete nekoliko umaknile. Uspehov pa sovražnik ni dosegel nikjer.

Tudi ob zgornjem toku Strija in preko Tucholke v zgornji del doline Opor se vrši že delj, kakor en teden

silni boj. Tu stoje nemške čete. Do-slej Rusi še na nobenem delu fronte niso dosegli uspeha.

Iz Eperjesa poročajo »Pester Lloyd«: Pretekla noč (10. t. m.) ni prinesla nobene izpremembe. Čete, ki so prodrle ob naši fronti v komita-tu Saros, vzdržujejo svoje uspehe. Samo neki kozaški oddelek se je osmelil približati se jim. Z dvema to-povskima streloma pa smo jih prepo-dili. V snočnih bojih vjete Ruse smo odposlali v avtomobilih preko Košic. V včerajšnjih bojih za Szemetnye je bil ranjen tudi znani ritmojster Fedor pl. Zubovics.

NEMŠKO POROČILO O BOJIH V KARPATIH.

O uspehih zaveznikov na Lup-kovskem prelazu in o trenutnem po-ložaju na obeh krilih fronte na vzhodu poročajo »Berliner Tage-blatt« iz avstro-ogrškega poročeval-skega stana tole:

Kjer prodrle železniška proga Za-gorz-Homonna v mnogih ovinkih, predorih in premostitvah prelaz, se odpira na široko dolina Laborce. Tam se odcepi bolj ozka dolina Vil-save. Južnovzhodno od ogrske vasi Laborcz, 300 m nad železnico, se razteza 643 m visoka gora Kobila, ki ki so jo Rusi po neprestanih višavah in žrtvah polnih bojih zasedli. Z ozirom na važnost te železnice in cesto ob-vladajočih vrhov so zahtevali nemške čete ojačenje. Velikonočno nedeljo se je uvelod napad z artilerijo in čete so začele, spretno izrabljajoč pokra-jinske posebnosti, prodirati. Te pri-prave so se nadaljevale tudi pod za-ščito teme, čete so razdirale ovire, varale so z navideznimi manevri so-vražne patrulje in prednje straže ter s strani prodirale proti glavnim ruskim pozicijam. Tekom velikonočnega po-nedeljka so čete zasedle po večkrat-nem naskoku goro Kobilo, pri čemer so bile izgube v primeri z doseženim uspehom malenkostne. Izrabljajoč to zmago so čete v torek zasledovale umikajoče se Ruse, ter vjele še nekaj Rusov in zaplenile več topov in strojnih pušk ter zavarovale zavzeto pozicijo proti protinapadom.

Kak pomen ima uspeh ravno na tej točki, je razvidno iz razmotrivanja položaja, kakršen je danes: Sedanja

velika bitka v Karpatih sega v svojih začetkih noter v zadnje dni januarja. Takrat so zasedli Rusi pri prelazu Dukla, Uzsok in Wyszkow južno po-bočje Karpatih ter so blokirali tudi prehode preko vzhodnega dela go-rovja. V silnem boju se je posrečilo četam zopet zavzeti prelaz Wyszkow in stranske prelaze, armadna skupina fmlt. Szurinyaya je vzela prelaz Uzsok, armada generala Boroevica pa Lup-kovsko sedlo in zahodnje prehode de-presije pri Dukli. Samo prelaz Duklo in z njim trikot ogrskih tal do Felső-vizkóza so mogli Rusi obdržati. Ovi-rana od protisunkov in neugodnega vremena je prodrla avstro-ogrška ofen-ziva na desnem krilu v južnovzhodno Galicijo in Bukovino. Nemške čete so prodirale na severnem predgorju pri Wyszkowu od gore do gore. Srednja skupina avstrijskih čet je zavzela med prelazom Uzsok in Lupkovskim sed-lom več gorskih grebenov ter prodrla v svojem sunku proti Lisuku do Bali-groda. S tem uspešnim sunkom se je odprl izglede na pravočasno osvobodit-vev Przemysla. Zal pa so potem ovi-rale nadloževske težkoče zimske vojne v gorah nadaljno prodiranje, tako da so mogli Rusi med tem zbrati in po-slati tja izredno močne čete.

Sredi marca so prešli Rusi v ofen-zivo. Posebno močno so pritiskali na fronto pri Dukli, kjer so dosegli s silnimi človeškimi žrtvami nekaj uspe-hov ter dosegli, da so se avstrijske čete nekoliko umaknile. Zopet pa se je ustavila njih ofenziva v splošnem na črti grebena pri Ondavi. Kmalu po ofenzivi pri Dukli so napadli Rusi tudi čete, ki so stale v dolini Opor in blizu tam. Po ljuti borbi se je napad tako popolnoma ponesrečil, da vlada od takrat na tem delu fronte razmeroma mir. V zvezi s tem se je ustavila ofen-ziva v jugovzhodni Galiciji, dočim so se doslej izjalovili ruski poskusi zopet se vrniti v prostor med Dnjestrom in Prutom. Rusi so se zagnali sedaj z vso silo proti sredini avstro-ogrške fronte Karpatih, ki je bila daleč prodrla. Ta se je kljub vsem težkočam držala še 14 dni, predno so jo prisilili ruski delni uspehi in ogrožanje njenega boka, da se je polagoma umaknila iz svojih pozicij.

Od takrat so Rusi zopet silnejše pritiskali na nove pozicije ob Lupkov-skem sedlu in ob toku reke Laborce,

LISTEK.

Amerikanka.

Francoski spisal Pierre de Cou-levain.
(Dalje.)

Prav ko je markiza končala, je njen sin od začudenja vzkliknil. Vstopili so v samostan. Ta samostan z gotskimi oboki, s prekrasno per-spektivo, ki obvladuje celo umbrir-sko dolino, je svetovna lepota.
— Ah! menili so bili veliki umetniki je del Jacques. Kako so si znali izbrati svoje samote! In kaj so vse premišljevali tu v nočni tiho-ti pod nebom, posutim z zvezdami!
— Glej vendar to krasno sliko! je vzkliknila Annie in obstala.

V ozadju zapuščenega samosta-na se je sprehajal star menih v rujav samostanski obleki, glavo zagrneno, trudnih korakov in molil svoj brevir. V kletki, viseči na enem izmed stebrov, je glasno žvrgolel ptiček svojo pesem in po zidu pod njo ste se vspenjale iz okrušenih vaz dve krasni rumeni vijolici.

Jacques je prijel svojo ženo za roko.
— Ali veš, je rekel, da je v tem malem prizoru več človeške sile ka-kor v vašem brooklynskem mostu? Naroditi se je moral muž kakor sveti

Francišek, da je ustvaril tega meni-ha, nastati je morala evolucija in re-volucija, da je pognala stanovalce iz tega samostana in privedla sem pti-ce in cvetlice; slednjič so morala preteči stoletja, da se je zidovje na-vzelo teh barv.

Annie je zrla svojega soproga polna občudovanja.

— Res je, je dela . . . jaz bi na vse to nikdar ne mislila. Zares se moram privaditi raznišljenju, je pristavila s smešno-resnim obrazom.

V zadnjem času bivanja v Rimu je Jacques opazil neko izpremembo na svoji ženi. Zdela se mu je manj vesela, manj živahna; pogosto jo je obhajala slaba volja, katere edina žrtev je sicer — to je res — bila Katarina, ki pa je vsekako nazna-njala duševni nemir. Jacques se je s strahom vpraševal, da-li ni morda to njen pravi značaj, ki leze polagoma izpod odeje.

Dan pred odhodom markize iz Florence v Pariz sta mlada zakonca po obedu ostala sama. Annie, ki je sedela pri kamini mračnega obraza, je očividno slabe volje bila z nogami. Jacques je pušče smodko hodil sem in tja po velikanskem salonu floren-tinskega hotela. Osupel vsled pre-stranega obraza svoje soproge, se je vsedel poleg nje, položil svojo ro-ko na hrbet njenega naslanjača in jo ravno tako prisrčno kakor odločno vprašal:

— Kaj ti je vendar, draga moja?

— To je, da ne moremo v Ame-riko, da pri Klarini poroki ne bom prisotna in da se moram odreči vsem svojim lepim načrtom . . . zdaj veš, je odgovorila Annie s solznimi očmi in tresočimi ustnicami.

— Zakaj vendar?

— Zakaj? O, Jacques, zdi se mi . . . zdi se mi, da dobim otroka, je rekla z obupnim glasom.

— Otroka! je vzkliknil marki in poskočil na noge. Ali res? je vprašal bleđ, ginjen, z od veselja in zmago-slavja žarečim obrazom.

— Še preres je! . . .

— Še preveč res! Ti torej nisi srečna?

— Po pravici rečeno, ne!

Jacquesov obraz je postal tako hladen, da je Annie hitro pristavila:

— Prav rada bi imela otroke, toda v dveh ali treh letih . . . ne se-daj.

— Zato bi bilo potreba, da nara-va uvažuje tvoje načrte. Nekoliko preveč zahtevaš, je pripomnil marki nekam strogo. Navzlic temu upam, je nadaljeval milejšje, da me dovolj ljubiš, da se ne bodeš kesala dogo-dka, ki me navdaja z največjo srečo.

— O, Jacques, samo ta misel me more odškodovati za vse moje neprimlike.

Marki je pokleknil pred svojo ženo in jo prijel za roke:

— Kako si mogla hraniti tako dolgo to skrivnost za-se, jo je vprašal z očitajočim glasom.

Prvič je videla Annie svojega moža pred seboj na kolenih.

— Nisem ti hotela pokvariti ostalega potovanja, je odgovorila ne-koliko ginjena in sklenila sem, da ti pred prihodom v Pariz ničesar ne povem.

— Pokvariš moje potovanje! Kako to?

— Zato, ker je nekaj strašnega!

— Tako strašnega!

Jacques je nehote ponovil te presenetljive besede.

— Da, v Ameriki nikakor ne smatramo žene, ki pričakuje otroka, za interesantno. Prej se tega sramu-jemo. Mnogi nočejo niti sprejemati svojih hišnih prijateljic, ki se nahaja-jo v tem stanju.

— Hvala bogu! mi drugi, Latinci, imamo dovolj domišljije, da goto-ve realnosti odenemo s poezijo. Nam je žena v tej dobi materinstva skraj-no mila. Mi ljubimo njen truden po-gled, njene počasne kretnje, njeno nosno telo.

— Tebi se res zdim intere-santna?

— Interesantna, božanstvena!

Annie se mu je ginjena nasmeh-nila.

— Vse to me spominja, je rekla, na graviro, ki sem jo nekega dne vi-dela v izložbi trgovine pod arkada-mi v rue de Rivoli. Predstavljala je mlado ženo, na kolenih nekaj pleníc. Poleg nje je stal častnik s krasnimi brkami — kakor tvoje — in držal v

roki prav majhno otroško čepico. Strašno sem se spodtikala nad tem tako intimnim prizorom. Klara se je iz njega norčevala in rekla: »Nikdar bi se Amerikanec tako ne osmešil!«

— Prav, glej razliko latinskega značaja. Poznam to sliko in vselej sem jo ginjen opazoval. In ravnal bi kakor ta častnik: na roko bi jih na-taknil te ljubke male otroške čepice in poljubil bi jih . . . pa naj bo na-vzoča sama Klara!

— O, ne, ne, tega ne smeš sto-riti! je vzkliknila mlada žena.

— Prav gotovo storim to in ka-ko bom sanjaril o tem sinu! . . . zakaj sin bo.

Annie je zarudela in polna nevo-lje in razburjenosti je položila svoje-mu možu roko na usta:

— Molči, prosim te, je dela.

Marki je vstal, se vsedel poleg svoje žene in ji položil roko okoli vratu.

— Ali tvoja mati ve? . . . je vprašal.

— Pred teboj? O! ne. Proti ni-komur nisem odprla ust. Katarina na primer je vse uganila. Napol nora je od veselja, noč in dan molí za-me, zažiga sveče, se joka in smeja. Pra-va komedija. Prosila me je, naj ti ne pokažem svoje slabe volje, češ da me bodeš slabo sodil, toda ne znam se hliniti in končno sem zares zelo žalostna, da se ne morem udeležiti Klarine poroke.

(Dalje prihodnje.)

zlasti ker so Rusi postavili sem večji del oblegovane armade izpred Przemysla. Tu so se jim postavila na višinah vzhodno od doline te reke nasproti ona nemška ojačenja, ki so se z zavzetjem gore Kobile postavile proti temu pritisku. To je trenutni položaj v Karpatih.

Na obeh krilih celotne fronte na vzhodu se kaže v krajevnih razmerah nekaka paralelnost vojaškega položaja. Dočim sega na severu milje daleč močvirski pas nižine ob Bobru in Navrevi med nas in rusko trdnjavo črto, tvorijo na jugu Karpati drugačno, toda ne manj težavno oviro za hitro odločitev. Raztrgano gorovje z mnogo sto gozdovi, gorskimi skupinami, strmimi skalovjem, v najrazličnejših smereh zarezanimi soteskami, dolinami rek, odpirajočimi se proti severu ali proti jugu, razdeljuje bitko v neštivilne posamezne boje, pogosto z nasprotujočimi si uspehom. Gora stoji pri gorah kakor trdnjava pri trdnjavi; kakor dolgo mogoče branimo vsako pogorje ter zapiramo povprečno ceste in prostore v enakih, nepretrganih črtah. Ravno v okolici Dukle in Lupkova pa je bila ta idealna črta večkrat prelomljena in prebita, južno od prelaza Dukle s strani Rusov, severno od Lupkovskega sedla s strani zaveznikov, kar nas je prisililo, da smo izravnali črto na ta način, da smo umaknili čete, ki so stale v pozicijah vzhodno od Lupkovskega sedla. Še vedno pa se dogaja, da zasede ali obkoli v lastni črti ležeče vrhove nasprotna stranka. Tako izolirana gorska pozicija je enaka otoku v morju. V sedmih, desetih, celo petnajstih zaporednih črtah se vale Rusi proti tem posameznim pozicijam, zavarovanim z minami, zaporkami, bodečimi žicami in strojnimi puškami ter žrtvujejo vrsto za vrsto svojih vojakov, da dospo, ko so uničili ovire, pred bajonete zaveznikov. Istočasno skušata oba nasprotnika s celimi bataljoni ali stotnjami obiti sovražnika. Pogosto zadenejo pri tem na sovražne čete, ki skušajo tudi obiti pozicijo, ali pa pridejo nenadno v ogenj od vseh strani. Tako obkoljene naše čete se morajo na življenje in smrt prebiti, dočim vidijo Rusi v enakem položaju dobrodošlo priliko, da se udajo. Na ta način vjameta zaveznika na tisoče sovražnikov.

Še mnogo več presenetljivih momentov nudi ta vojna v gorah. Smučaki švigajo v doline, z lovskih stojišč na orjaških drevesih pokajo strojne puške, preko gorskih grebenov tipajo granate po nevidnem sovražniku. Za vodstvo velja tu položaj pravočasno spoznati, izogniti se nevarnosti ter izrabiti trenutni položaj. Posamezne pozicije se neprestano izpreminjajo, čete se premikajo z dvojnimi nameni: da se omajane zveze s sosednimi četami zopet utrdijo in da poskusijo izrabiti omajane pozicije sovražnika, da predrino in razbijejo njegovo fronto.

Važen faktor, ki ga ne smemo pozabiti, je seveda pri vsem tem vreme. Na severnopoljski fronti je bil močvirski pas, ko sem bil tam kljub deževju še zasnežen in deloma zamrzel. Tudi vrhove v Karpatih še krije sneg dolge druge zime, in med solnčnimi in deževnimi dnevi pada vedno še sneg; na rodovitno ogrsko ravnino pa sije že gorko sonce. Počasi leze sonce na južno pobočje Karpatov in njene dovodne ceste se izpremenijo v blato. Kakor je vojakom dobrodošel konec te v vojni zgodovini brezprimerne zime, prinaša vendar pomlad s poplavi in močvirji prijatelju in sovražniku nadaljnje težkote, katere pa bo trdna volja naših čet, da zmaga, tudi premagala.

V Bukovini in Rusiji.

Iz Bukarešte poročajo: Sedaj potrjuje tudi neki oficijalni ruski list, da so avstro-ogrski čete že 28. marca prekorčile iz Bukovine rusko mejo. V bližini Novosielice so našli naši vojniki 5 lokomotiv in 60 vozov, ki so jih bili Rusi svoj čas vplenili in odpeljali.

PO PADCU PRZEMYSLA.

»Frkf. Ztg.« poroča iz Petrograda preko Kodanja, da bodo poslali v Przemyslu vije častnike in Perm. V Przemyslu je ostalo 6800 težko ranjenih. Ker teh sedaj še ne morejo odposlati, so pustili Rusi pri njih več avstrijskih zdravnikov.

Položaj v Srbiji.

London, 11. aprila. (Kor. urad.) »Daily Chronicle« javlja iz Aten: Kapitan Benett, ki se je povrnil s potovanja po Srbiji, poroča da postajajo tam razmere vsak dan slabše. Strašna legarjeva epidemija divja po celi deželi. V samem Bitolju je nad 3000 bolnikov, pa le 10 zdravnikov. Povsod manjka zdravnikov in uslužbenk. Srbija je doslej brezuspešno klicala svoje zaveznike na pomoč.

ZA NEMCE USPEŠNI BOJI NA FRANCOSEKEM.

Berolin, 11. aprila. (Kor. urad.) Wolffov biro javlja: Veliki glavni stan, dne 11. aprila.

Zapadno bojišče:

Ob Yerskem kanalu pri Posele južno od Drie Grachtena smo zavzeli tri v rokah Belgijcev se nahajajoče pristave in pri tem vjeli 1 častnika in 40 mož.

Pri manjših sunkih proti polotoku Aneres pri Albertu smo vjeli 50 Francozov.

V zapadnem delu Argonov se je ponesrečil francoski napad.

Boji med rekama Mas in Mosel so postali šele proti večeru srditejši.

V gozdni pokrajini severno od višine Combres so zbrali Francozje močne čete za nov poskus zavzeti naše višinske pozicije. Napad so izvršili šele danes jutraj, a se je popolnoma ponesrečil. Višinska pozicija je došla v naši posesti.

Jugovzhodno od Aillyja so se ponoči vršili luti boji mož proti možu, ki so se odločili nam na korist.

Pri močnem, a brezuspešnem napadu severno od Flireyja so imeli Francozje zelo težke izgube.

V včerajšnjih bojih v gozdu Le Pretre smo sovražniku odvzeli 4 strojne puške.

Zelo srditi boji mož proti možu, ki so se na to razvili, so bili za nas uspešni.

Zelo težke francoske izgube v bojih med rekama Mas in Mosel se niti približno še ne dajo prečeti. Samo med Selousom in gozdom la Morville so našle naše čete 700, na nekem majhnem kraju severno od Regnivila pa nad 300 francoskih mrtvecev.

Vjeli smo 11 francoskih častnikov in 804 mož ter uplenili 7 strojnih pušk.

Vsled razstreljenega kabla odpluli nemški balon ni zašel, kakor zatrjujejo Francozje, v francosko bojno črto, marveč je nepoškodovan pristal pri Moringenu ter bil spravljen na varno.

V Vogezih je snežen vihar onemogočeval vsako večjo bojno akcijo. Vrhovno armadno vodstvo.

SOBOTNI KOMUNIKE S FRANCOSEKIM BOJIŠČEM.

Berolin, 10. aprila. (Kor. urad.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, dne 10. aprila.

Zapadno bojišče:

Plen iz Drie Grachtena se je zvišal na 5 častnikov, 122 mož in 5 strojnih pušk.

V Champagni severno od Beau Sejoura so naše čete zapustile dne 8. aprila zavzete järke, ki jih je francoski težki ogenj razdeljal tekom včerajšnjega dneva, ter odbile francoske napade v tej pokrajini. Boji med rekama Maas in Mosel so trajali z enako silo. Pri krajih Fromezey in Guffainville vzhodno od Verduna, o katerih so Francozi trdili, da so jih zavzeli, se do sedaj še niso vršili boji, ker ležita ta kraja daleč pred našimi pozicijami.

Med Orno in vrhovi ob Maasi so doživeli Francozi včeraj težek poraz. Vsi napadi so se razbili v našem ognju.

Ob višini Combres so Francozi mimogrede zasedli nekaj točk naših prednjih črt, pognali pa smo jih v nočnih protinapadih deloma zopet nazaj. Boji še trajajo.

Tudi napadi na naše pozicije severno od St. Mihiela so bili popolnoma brezuspešni. Manjši sunki na fronti Ailly - Apremont so bili zavrnjeni.

Pri Flireyju so bili boji pač vsled velikih izgub sovražnika dne 7. in 8. aprila manj živahni. Tu smo vplenili 2 strojne puške.

Na fronti Romenauville-Le Pretre smo odbili vse francoske napade. Na zapadnem robu gozda Le Pretre je izgubil sovražnik tudi del naših pozicij, v kateri je bil koncem marca prodrl. Zopetni poskus iztrgati nam Bezange la Grande jugozapadno od Chateau Selinsa so plačali Francozi z izgubo ene stotnije, ki je bila popolnoma uničena ter pustila v naših rokah 2 častnika in 101 moža kot vjetnike. V Vogezih se položaj ni izpremenil.

Vrhovno armadno vodstvo.

Francoski komunikacije.

Iz Pariza poročajo »M. N. Nachrichten«: Komunikacije generalnega štaba z dne 8. aprila ob 3. popoldne se glasi:

V Belgiji, v dolini reke Aisne in zapadno od Reimsa artiljerijski boji. Dobri rezultati med rekama Mas in Mosel, o katerih smo poročali dne 7. aprila, se potrjujejo. Naše čete so izkoristile dne 6. aprila izvojevane uspehe. Vzdržali smo vse pridobitve

vkjub silnim sovražnim protinapadom. Pri Epargesu je povzročil zadnji s poldrugim polkom izvršeni protinapad ogromne izgube. Mrtva trupla so pokrivala bojišče. Naše strojne puške so pokosile 300 mož, ki so udarili iz nemške bojne čete. V Bois Brule smo zavzeli sovražni strelski jarek.

Komunike z dne 8. aprila ob 11. ponoči se glasi:

Vkljub slabemu vremenu smo izvojevali med rekama Mas in Mosel v noči od 7. na 8. aprila nove uspehe. V Epargesu smo izvršili nočni napad ter se znova pomaknili naprej. Svoje pridobitve smo vzdržali vkljub zelo srditim protinapadom. Na bojišču smo našli nad 1000 mrtvih trupel. Dalje proti jugu v gozdu pri Maroillu smo uničili nemško stotnjo, od katere je ostalo živih samo deset mož, ki smo jih vjeli. V gozdu pri Aillyju smo zavzeli dva nova strelska jarka ter zavrnili dva protinapada. V gozdu pri Mortmare, severno od Flireyja, smo osvojili sovražno obrambno pozicijo ter jo držali vkljub naporom nemških čet, da bi nam zopet odvzele te pozicije. Severno-zapadno od tod pri Pannesu so naše granate razstrelile kabelj nekega nemškega balona. Balon je plul v jugovzhodni smeri proti naši bojni črti.

V celoti so nam donesli naši napadi, ki smo jih izvršili od 4. aprila sem med rekama Mas in Mosel, te uspehe:

1. Na frontah severno-vzhodno od Verduna smo pridobili na fronti 20 km dolžine, 1 do 3 km širine. Zavzeli smo višine, ki obvladujejo dolino reke Orne ter osvojili vasi Gussainville in Fromezey.

2. Na višinah ob reki Mas pri Epargesu smo zavzeli skoro vse sovražne pozicije, ki obvladujejo Combres, ter jih vzdržali vkljub številnim, skrajno luti protinapadom.

3. Dalje proti jugu blizu St. Mihiela smo se polastili celega jugozapadnega dela Aillyskega gozda, kjer so bili Nemci močno okopani. Sovražnik ni mogel več gozda osvojiti vkljub opetovanim protinapadom.

4. V južnem Woervu med gozdovi Mortmare in Le Pretre smo zavzeli na 7 do 8 km dolgi fronti tri kilometre širine. Sovražniku smo odvzeli vasi Feyen Haye in Regnevillle. Na vseh teh pozicijah so imeli Nemci strašne izgube, katerih pomen lahko presodimo po številu mrtvecev, ki smo jih našli pri Epargesu.

Komunike z dne 9. aprila ob 3. popoldne:

V noči od 7. na 8. aprila so angleške čete odbile nemški napad med Kemzelom in Wulwerdom. Med rekama Mas in Mosel smo znova napredovali ter pridobili na ozemlju.

V Epargesu smo zopet napadli sovražnika. Nemški strelski jarki so polni mrtvih trupel. Proti večeru smo odbili v Aillyskem gozdu dva protinapada ter vplenili 6 strojnih pušk. V gozdu pri Mortmare smo vzdržali vse pridobitve vkljub silnim nemškim protinapadom.

OB YSERI.

»Tijde« poroča iz Sluisa: Že več dni se vrši ob Yseri strašen artiljerijski dvoboj. Na celi fronti pri Dixmuidnu se vrše luti napadi, ki pa doslej še niso prinesli nobeni strani odločilnega uspeha. Pri Drie Grachten ležita sovražna strelska jarka komaj 50 m daleč drug od drugega. Vmes je cesta in Ysera. Še hujši je boj pri Lombartzydu, kjer so pričeli zavezniki z ofenzivo. Tudi angleško brodogovje je poseglo vmes ter obstreljevalo nemške pozicije ob obali. Zlasti hudo je bilo bombardiranje v ponedeljek; kljub silnemu nallivu je trajal topovski boj ves dan.

Nemci sejejo na neobljudenih delih za fronto ob Yseri žito. Tudi sicer v Belgiji obdelujejo nemški vojniki zapuščen polja. Kmetom, ki so ostali doma, dajejo Nemci za nizke cene žito za setev in gnojila.

Portsmouth.

Iz Haaga poročajo: Angleški časopisi poročajo, da bo angleško vojno pristanišče Portsmouth skozi deset dni za vse trgovske parnike zaprto. Vzroka te odredbe listi ne navedejo.

Delavsko gibanje na Angleškem.

V Newcastlu so oblasti sklenile mobilizirati delavce na severni obali, da s tem pospešijo izdelovanje municije. Mestna občina Birmingham je v ta namen oddala 1062 delavcev.

Angleško novačenje.

Število angleških novincev vedno bolj pomenja, French zahteva vedno bolj nujno več vojakov, da zamaši velike vrzeli v svoji vojski. Dobro podučeni angleški politiki so mnenja,

da je uvedba splošne vojaške dolžnosti na Angleškem neizvedljiva in da vlada že iz strankarskopoličnih razlogov ne more poseči po tem izhodu. Zdi se pa, da hoče vlada poseči po drugem sredstvu ter proglasiti, da so vsi neozmenjeni moški od 19. do 35. leta dolžni vstopiti v vojsko. Na drugi strani pa si skušajo pomagati še na drug način, da so namreč zvišali mezdo za nove rekrute za 2 šilinga na teden.

Francoska pristanišča.

»Temps« poroča iz Marseilla: Minister Sambat z odposlanstvom poslanecv je došel v Marseille. Pričeli so s pripravljalnimi deli, da se marseillsko pristanišče čim bolj izrabi. Pri obisku trgovske zbornice je izjavil minister, da politične borbe, ki bodo po končani vojni brez dvoma zopet izbruhnile, ne bodo mogle ovirati ljudskih zastopnikov dejansko pospeševati gospodarskega razvoja Francoske. Ena najvažnejših nalog je, izrabiti vrednost pristanišč. V tem pogledu se je mogoče učiti od sovražnikov.

S Francoskega.

»Petit Journal« poroča: Major Marconnet, ki je bil 27. novembra, ko si je ogledoval neki strelski jarek, ranjen, je umrl. Marconnet si je kot adjutant voditelja zrakovodstva iztekel mnogo zaslug, je bil zelo priljubljen.

»Republican« poroča, da so ustanovile pariške žene, ki imajo policijsko dovoljenje kot šoferke, klub ter se hočejo postaviti vojaški oblasti na razpolago.

Iz Boulogna poroča »Daily Telegraph«: da je v ponedeljek popoldne nenadno došlo 1000 žen in otrok iz La Basséeja ter sporočilo Angležem, da so dobile žene dovoljenje brez mož zapustiti Lille. Nemci so hoteli na ta način zmanjšati število onih, ki jih je treba prehranjevati. Žene in otroci so zdravi in se niso nič pritoževali.

Kodanjski »Politiken« piše: Čim delj traja vojna, tem manj svobodomiselnja je vlada na Francoskem. Cenzura časopisja je še bolj drakonizirana. Vsaka objektivnost je izključena. Klerikalna in monarhična stremiljenja so izredno narasla, protirepublikansko gibanje stalno napreduje, zlasti v častniškem zboru.

ZAVEZNIKI ČAKAJO NA RUSIJO.

Pjotrkovski »Vedomosti« Poljske« pišejo o sedanjem položaju svetovne vojne: Vojna centralnih držav proti Rusiji stoji še vedno na prvem načrtu. Zdi se, da zavezniki Rusije odlagajo svoje lastne operacije ter čakajo na uspeh Rusije. Splošnega uspeha pa Rusija do sedaj ne more beležiti. V Karpatih se obojestranske pozicije še niso nič izpremenile in prosto delovanje ruskih čet ob Dunaicu je popolnoma nemogoče. Na celi drugi fronti pa so se pozicije izpremenile Rusiji v škodo. Središče severnega bojišča je Osovec. S padcem te trdnjave, ki jo oblegajo in obstreljujejo Nemci s treh strani, računa celo ruski vojaški strokovni list »Russkij invalid«. Rusi skušajo tam ogroziti nemške čete z boka in jih prepoditi z brega Biebrece, kar je bilo razvidno iz napada na Memel in Tilsit. Uspeha pa Rusi tudi tu niso dosegli nobenega.

Samopašni Angleži.

»Times« poročajo iz Washingtona: V Ameriki zopet kritizirajo angleško cenzuro. Tokrat pa ne gre za preprečitev objave kakih novic, marveč za neko priznanje. Londonška agencija je poročala v torek, da zavezniki na zapadnem bojišču lahko opuste svojo ofenzivo v očigled uspehom Rusov v Karpatih. Kot vzrok se navaja želja Angležev in Francozov, štediti z življenjem vojakov. »Washington Post« pripominja k temu: Ta izjava Angležev potrjuje njihovo samopašnost. Angleži skušajo pošiljati svoje zaveznike v ogenj po kostanj. Tako pri Dardanelah, kakor na Francoskem se Angleži skušajo odtegniti delu ter se trudijo, da zavarujejo svojo obal in da razpošiljajo diplomatske note. Tudi »Newyork Times« se čudi nad priznanjem Angležev.

DELO NEMSKIH PODMORSKIH ČOLNOV.

Kapitan parnika »Theseus«, ki je prispel v Liverpool, poroča, da ga je dne 29. marca napadel neki nemški podmorski čoln. Ko je vozil »Theseus« približno 40 milj jugozapadno od svetilnika pri Bishoprocku, se je v razdalji 3 milj pojavil podmorski čoln. Čoln je dohitel ladjo in jo

pozval, da naj se ustavi. »Theseus« se ni zmenil za poziv, narkar je čoln zagrozil, da prične streljati. Skušal je izstreliti tudi torpeda, pa se mu to ni posrečilo. Parnik je izpremenil svoj kurs in vozil proti obrežju. Čez nekaj časa je podmorski čoln opustil zasledovanje. Parnik je došel v pristanišče z znatnimi poškodbami.

Kapitan parnika »Helen« poroča: V sredo se je pred ladjo pokazal nemški podmorski čoln in je zapeljal naravnost proti ladji. Ladja je krenila z največjo hitrostjo proti obali in je ušla, ker je hitro vozila. Tik pred Bernickom je podmorski čoln opustil zasledovanje.

Admiraliteta poroča: Odkar je bila proglašena blokada s podmorskimi čolni dne 18. februarja, je bilo 87 trgovskih ladij in pet ribiških ladij potopljenih od križark, min in podmorskih čolnov. Potopljene trgovske ladje so imele 100.987 ton vsebine, ribiške ladje pa 1203 tone. V tem času je priplulo in odplo 10.194 ladij z več kot 300.000 tonami.

»Reuterjev urad« poroča, da je neki nemški podmorski čoln v Kanalu torpediral in potopil francosko jadrnico »Chateau Briand«. 25 mož posadke se je rešilo v Le Treport.

»Nouveliste« poroča iz Madrida, da je iz Lizabone dospelo poročilo, da je posadka parnika »South Point« dospela na otoke Berlenga. Nemški podmorski čoln »U 28« je parnik ustavil 60 milj od Capa Finisterre severno od Viga in ga s strelji potopil. Posadka si je rešila samo življenje. Pozneje je posadko rešil parnik »Wellington« in jo prepeljal na otoke Berbuga.

»National Tidende« poroča iz Londona: Kapitan malega parnika »Homer« poroča, da je, ko je vodil francosko ladjo »General de Souse« srečal neki nemški podmorski čoln. Parniku se je kljub obstreljevanju podmorskega čolna posrečilo uiti, medtem ko je francosko ladjo podmorski čoln potopil.

London, 9. aprila. (Kor. urad.) »Daily Chronicle« poroča iz Grimsbyja: Domneva se, da je bil ribiški parnik »Zarina« torpediran od nekega nemškega podmorskega čolna. Moštvo dveh ribiških parnikov, ki sta dospela v pristanišče, pripoveduje, da je videlo v sredo popoldne neko ladjo, ki so jo imeli za »Zarino«. Naenkrat sta se pokazala dva podmorska čolna. Kmalu nato je bilo slišati eksplozijo in videli so, kako se je ribiški parnik potopil.

Nemški podmorski čoln potopil portugalsko jadrnico.

Nemški podmorski čoln je potopil portugalsko jadrnico, ki je vozila premog iz Cardiffa v Oporto. Moštvo se je rešilo in je dospelo v Swansea.

Ustavljene parniki in zaplenjen tovor.

»Baseler Nachrichten« poročajo iz Milana, da so francoske ladje zadržale italijanski parnik »Aurora« in ga prepeljali v Nizzo. Tamkaj so francoske oblasti zaplenile vse stroje, blago in obleke iz Genove, sploh vse, kar je bilo namenjeno nemškim trgovcem v Montevideu. Neka francoska pomožna križarka je zaplenila na krovu nekega španskega parnika 150 ton graha, ki so bile namenjene za Švico. Najbrže so tovar zaplenili zato, ker ni bilo natančno označeno ime sprejemnika.

Pregledovanje poštnih pošiljatev.

Iz Berlina poročajo: Kakor poročajo, so angleške in francoske križarke preiskale italijanske poštno parnike ter oddale minuli teden kakih dvatisoč tristo poštnih vreč cenzurnemu uradu v Toulonu. Tudi angleško brodogovje v Severnem morju dela že deset dni isto in izroča pošiljatev cenzurnemu uradu v Londonu. Resnica je, da dobivajo nevtralne države in tudi Avstro-Ogrska pošiljatev, čeprav malo zakasnelo, iz Amerike pregledane od cenzorjev, to pa zato, ker se Avstro-Ogrska ni udeležila »barbaričnega« boja podmorskih čolnov proti neoboroženim trgovskim parnikom, med tem ko mora trpeti nemška trgovina zaradi dejstva, da je nemški veliki admiral Tirpitz napovedal blokadno vojno Angliji.

Ameriška nota Angliji.

Pariz, 10. aprila. (Kor. urad.) O ameriški noti se francosko časopisje izraža jako pohvalno. Časopisje smatra noto za dokaz, da se nemškim diplomatom v Ameriki ni posrečilo vzbuditi simpatij Amerike za nemško stvar. Ugovore Amerike, ki so na menjeni pač samo za zunanost, bod zavezniške vlade dobrohotno preiskale. Brezdvomno se bo tudi v te oziru dosegel popoln sporazum.

NAPAD NA DARDANELE.

Turško poročilo.

Carigrad, 10. aprila. (Kor. ur.) Agence »Mili« javlja: Pri Dardanelah nobene izpremembe. Dve sovražni križarki ste bombardirali mesto Geza ob sirski obali. Poškodovali ste deloma pomol, mesto pa ne. Na kavkaški fronti so se vršili neznatni spopadi med sprednjimi stražami.

Z ostalih bojišč ni poročati ničesar bistvenega.

Turki se posmejujejo Angležem.

Carigrad, 10. aprila. Turški listi se posmejujejo klavirnim operacijam zaveznikega brodovja pred Dardanelami. »Tanin« konstatira, da so nemški podmorski čolni in pa dardanelske utrdbе razbili angleško svetovno gospodstvo. Slava uničenja angleškega tiranstva pripada tudi Turčiji.

Admiral Bettolo o operacijah pred Dardanelami.

Rim, 10. aprila. Admiral Bettolo izjavlja v »Tribuni«: Ne dvomim, da bo artiljerija zaveznikov dardanelske utrdbе končno vendarle premagala. Toda s tem še ni ničesar doseženo. Ako si hočejo zavezniki posest Dardanel zavarovati, morajo zasesti najmanj eno in sicer evropsko obalo morske ožine. Za to pa potrebujejo najmanj 300.000 mož. Dvomi, da bi mogli tako armado sami postaviti. Zaenkrat upajo, da jim pridejo drugi na pomoč.

ULTIMATUM TRIPLEENTENTE BOLGARJI?

Kopenhagen, 10. aprila. »National Tidende« hoče vedeti, da so bili poslani trije trojnega sporazuma v Sofiji ukaz, zahtevati od Bolgarije polajšanja radi macedonskih incidentov. Ta zahteva da bo stavljena v obliki ultimata.

Kralj Konstantin o nevtralnosti Grške.

Köln, 10. aprila. »Köln. Ztg.« javlja iz Rima: Grški kralj je sprejel zastopnika »Tribune«, kateremu je izjavil, da se nahaja Grška v sličnem položaju kakor Italija. Če bo zahteval interes domovine, se bo zbral ves narod pod zastavo armade. Vlada mora celotni položaj skrbno presoditi in dobro pretehtati. Predvsem je potrebno, da ojači Grška svoje finance.

Avtonomistično gibanje na Kreti.

Carigrad, 10. aprila. Na Kreti je pričelo avtonomistično gibanje. Zna ni politik Kunduros, ki je oster nasprotnik Venizelosa, zastopa program, ki zahteva odpravo grškega centralističnega sistema in uvedbo popolne samouprave otoka Krete.

General Pau v Italiji.

Iz Rima poročajo: Francoski general Pau je prišel na povratku iz Petrograda v Rim. Na kolodvoru so ga pričakovali nekateri nacionalisti s Pepinom Garibaldijem na čelu. General Pau je izjavil, da se vrača z jako dobrimi vtisi. Tudi s položajem na Balkanu je zadovoljen. V Bukarešti se je prepračil, da je romunski narod Francozom in sploh tripleententi vseskozi naklonjen, da pa obstojajo še važni vzroki, ki branijo romunski vladi opustiti nevtralnost stališče. — V Sofiji je sprejel generala Paua kralj Ferdinand. V konferencah z vodilnimi državniki se je Pau prepračil, da zasleduje bolgarska vlada razvoj položaja z veliko in jako trezno pozornostjo. Silno zadovoljnega se kaže francoski general s posetom v Nišu in tudi grška politika se mu ne zdi neprijazna.

Ameriško orožje za Anglijo.

»Newyork Tribuna« poroča iz Omaha: Deset vlakov z municijo za puške je odšlo v London za angleško vojsko. Vsak vlak je imel 20 vozov ter je odpeljal 30 ton svinca iz Novega Jorka. Tovarnar Lehmann v Novem Jorku je izjavil, da je dobil, ko je zapustil Liverpool, naročila za granate v vrednosti 700 milijonov. Naročila pa ni mogel izvršiti, ker tovarne niso mogle toliko producirati. Lehmann je še izjavil, da se bo morala vojna nehati proti jeseni, ker bo zmanjkalo municije.

JAPONSKA IN KITAJSKA.

London, 10. aprila. (Kor. urad.) »Times« poroča iz Pekinga z dne 8. t. m.: Zadnja konferenca japonskih in kitajskih delegatov se je bala v prvi vrsti s podrobnostmi mandžurskega vprašanja. Japonski poslanik je želel, da se nadaljuje raz-

prava o neki zahtevi, ki prvotno ni bila sporočena prizadetim državam in sicer prednost Japonske v provinciji Futkien.

Japonska je stavila nadalje 2 novi finančni zahtevi: po večji udeležbi pri kitajski carinski upravi in pri upravi davka na sol. Te zahteve ste v direktnem nasprotju z dosedanjimi tozadevnimi angleškimi privilegiji.

INTERVIEW S PAPEŽEM O MIRU.

Korespondent amerikanske United Press, Karol pl. Wiegand, je intervjuval papeža o stališču Svete Stolice napram vojni in miru. Papež je izjavil: Sveta Stolica želi iskreno, da bi se ta strašna vojna skoraj končala in meni, da se je treba poslužiti vseh moralčnih sredstev in vplivov v dosego miru. Jaz storim vse, kar morem, da bi dosegel vsaj eno: zboljšanje splošnih razmer pri vojnojočih se državah in omilenje grozot in bede sedanje vojne. Pozdravite mi amerikanski narod in njega časopise. Sporočite mu mojo edino željo: Delujte neprestano in nesebično za mir. Če opusti Amerika vse, kar bi moglo vojno podaljšati, potem bo v znatni meri prispevala k zaključku te strašne vojne. Celi svet se ozira na Ameriko, da vidi, ali bo dala inicijativo za mir ali ne. Ali bo Amerika želja celega sveta ustregla? Molim Boga, da bi se to zgodilo. Amerika naj se zaveda, da jo bo podpirala tudi Sveta Stolica, čim pride trenutek za uvedbo mirovnih pogajanj. To sem dal sporočiti tudi že predsedniku Združenih držav.

NOVA AVSTRIJSKA RDEČA KNJIGA O KRŠENJU MEDNARODNEGA PRAVA S STRANI SOVRAŽNIKOV.

O novi avstrijski Rdeči knjigi o kršenju mednarodnega prava s strani sovražnikov smo že poročali. Danes priobčujemo uradno poročilo o tej publikaciji.

Dunaj, 9. aprila. (Kor. urad.) Danes objavljena »Rdeča knjiga« vsebuje zbirko dokazov o kršenju mednarodnega prava s strani držav, ki se nahajajo v vojni z Avstro-Ogrsko. Uvodne pripombe te zbirke, razdeljene v štiri dele, opozarjajo, da gre pri postopanju z diplomatičnimi in konzularnimi funkcijami Avstro-Ogrske od strani oblasti sovražnih držav, za kršenje najprimitivnejših norm gostoljubja, ki so svete celo narodom na nizki kulturni stopinji, in to tako pogosto, kakor tega še nismo doživeli, pri čemer je označiti kot posebno obteževalno, da se je protipravno izganjanje ali zapiranje čisto dogajalo še pred nastopom vojnega stanja.

Glede režima, ki se je istotako po velikem delu že pred začetkom vojne vporabljal v sovražnih deželah proti avstrijskim in ogrskim državnim pripadnikom, pravijo uvodne pripombe: Tudi če priznavamo, da se da v nekem pogledu opravičiti, če se vojnoobveznim pripadnikom nasprotnika zabranjuje udeležba v vojni, vendar pa metode, ki so jih vporabljal pri tem oblasti sovražnih držav, posebno pa pridržavanje in zapiranje starčkov, bolnikov, žensk in otrok, nasprotujejo najelementarnejšim dolžnostim človečnosti. Ravno neki francoski učitelj prava je izrekel glede takega postopanja besede: Neoboroženim državljanom sovražnika brez najsilnejšega vzroka prizadevati trpljenje, pomeni povratek v barbarstvo.

O kršenju vojnega prava navedena dokazila, ki pa seveda obsegajo le naravnost neznatno število v razmerju s kršenji, ki so se v resnici dogodila, dajejo spoznati, da je pač težko katera voinovpravnna norma, ki bi je ne bile sovražne čete opetovano kršile. Številnim slučajem vporabe prepovedanih krogel, preziranja haškega reglementa o zakonih in običajih vojne na kopnem, in ženevske konvencije, se pridružujejo strašne krutosti, ki so jih zakrivila čete in prebivalstvo Srbije in Črne gore.

Številni pripadniki monarhije, ki jih še vedno drže v sovražnih deželah, gre v tisoče. Dasi se dogodki, ki se odigravajo posebno na ozemljih monarhije, zasledeni od sovražnika, odteguje neposredni vednosti, vendar se da na podlagi verodostojnih poročil v inozemskem časopisju ugotoviti, da so se tam dogajali tisoči slučajev težkega kršenja prava. Gotovo je neizogibno, da se v sestavi takih silnih vojnih mas, kakor so zbrane v sedanji vojni, dogajajo marsikateri pregreški proti mednarodni pravu. Vendar pa provzročajo težko razočaranje, da ravno čete

in oblasti tiste države, pod katere egido se je haška konferenca reformirala in izpopolnila vojno pravo, prezirajo pogodbe in ne spoštujejo niti določil, ki so bila dogovorjena v varstvo življenja, časti, svobode in verskega prepričanja mirnih državljanov, kakor tudi v interesu umetnosti in znanosti. Ne najmanj je iskati vzrok temu v vporabi čet, katerim nedostaje razumevanja za meje vojevanja. Francija, Anglija in Rusija pač niso mogle misliti, da bi se njih afriški in azijski podaniki držali določil mednarodnega prava in zato postopajo brez dvoma proti svoji boljši vednosti nasprotno evropskemu mednarodnemu pravu, ko divjake in napol divjake pošiljajo na bojišče proti četam evropskih držav.

Uvod opozarja nadalje na odredbe Francije in Anglije, ki jim manjka vsaka pravna podlaga, glede položaja Maroka, Egipta in Cipra, nadalje na kršenje pravic nevtralnih držav in na preziranje morsko-pravnih norm, ki je postalo pravi zistem. Kot zločin proti pravu, tako je rečeno dalje, je označiti, ako gredo sovražne države tako daleč, da hočejo vse prebivalstvo velikih držav izročiti la kot i. In nič manj zločinsko ni, da so sovražne vlade dovoljevale, če že ne povspeševale počenjanja lažnjivega in hujskajočega časopisja. V tem hujskanju je predvsem iskati vzroka divjim izgredom, ki so jim bili žrtve tisoči nedolžnih ljudi, ki se ne morejo braniti.

Končno pravi uvod: Če ta zbirka dokazil, ki se bo še izpopolnila, ne daje še niti približno prave slike o propadanju mednarodnega prava, ki je tekom malo mesecev uničilo toliko nad, pa naj bi vsaj onim, ki so si ohranili nepristranost v sodbi, odprla oči o tem, kdo nosi odgovornost za to, da je ta vojna, ki so jo naši sovražniki zanetili, da bi uničili mirne in po idealnih kulturnih pridobitvah stremeče narode, potrgala vezi prava in pravstvenosti, in kdo da more v resnici zahtevati priznanje, da se v tem težkem boju bori za svobodo in človečnost.

Prvi del zbirke, obsegajoče skupno 145 dokumentov s prilogami, se nanaša na postopanje z avstro-ogrskimi diplomatičnimi funkcijami s strani oblasti sovražnih držav. Iz tega je opozoriti na neko poročilo diplomatskega agenta in generalnega konzula v Tangerju, iz katerega izhaja, da so ga skupno z drugimi člani agencije, ne da bi jim bili dali časa, da si dobe denarja in ukrepejo sicer potrebne dispozicije, pod spremstvom maroških vojakov odvedli na ladjo »Casard«, kjer je že našel nemškega zastopnika in nemškega dragomana, s katerima so istotako postopali. Množica več sto domačinov je mogla na velikem trgu pred poslaništvom gledati ta prizor, kako so cesarskega nemškega zastopnika v vsej formi aretirali in spravili na vojno ladjo.

Iz nekega poročila o izgonu avstro-ogrskih zastopniških oblasti iz Egipta izhaja, da je egipčanski minister za vnanje stvari, pri katerem je avstro-ogrski zastopnik protestiral proti izgonu, ki mu ga je sporočil poveljnik angleških okupacijskih čet, ter mu zagrozil z brahijalno silo, izjavil, da tu ne gre za diplomatski čin egipčanske vlade, marveč za sklep angleških vojaških oblasti, katerega izvedbe egipčanska vlada ne more preprečiti.

Drugi del zbirke tvorijo spisi 8. do 37., ki se tičejo postopanja z avstro-ogrskimi konzularnimi funkcijami. Iz teh izhaja, da so bili konzuli, oziroma njihov personal, v različnih ruskih in francoskih mestih deloma internirani, deloma zaprti, oziroma ovirani v obveščanju s predpostavljenimi oblastmi, deloma izgnani ter odvedeni ob največjih šikanah, deloma odposlani, nakar so jih pogosto izpustili, še le po diplomatični intervenciji. Št. 26 razpravlja o zgodovini trpljenja vicekonzula plem. Hoffingerja v Petrogradu, znani že po poročilih v časopisju, ki so ga, kakor znano, aretirali, odposlali v gubernijo Vologda ter postopali z njim na najnevarnejši način. Tudi z avstro-ogrskimi konzulom v Kijevu, baronom Heinom, ki je bil s pisarniškim osebjem vred aretiran in odposlan v Kursk v družbi najtežjih zločincev, so postopali pozneje na najbrutalnejši način.

Tretji del zbirke je posvečen postopanju z avstrijskimi in ogrskimi državljani v Belgiji, Franciji, na Angliškem, Rusiji in Srbiji, ter obsega spise 38. do 73., ponajveč zapisnike in vloge na ministrstvo za zunanje zadeve, ali na zunanjo zastopstvo, in slednjepisma, ki tvorijo istotoliko dokumentov o čisto strašno brutalnem in nečloveškem postopanju, nasprotujočem vsem pravilom mednarodnega prava, kateremu so bili izpostavljeni nedolžni pripadniki monarhije s strani oblasti, ali pa s strani prebivalstva, nahujskanega vsled lažnjivih poročil in sovražne propa-

gande. Poleg vedno ponavljajočih se tožb o nezadostni in slabi preskrbi, o grdem ravnanju in neosnovanem prisojanju kazni zapor, srečavamo tudi take o najhujšem npravnostnem preganjanju, kateremu so bila izpostavljena mlada dekleta celo v Franciji. (Spis 50. zbirke.) Priloga 1. k spisu 65. zbirke vsebuje zapisnik o dogodkih v taboru vjetnikov na otoku Man, ki je dovel do znane revolte, pri kateri je bilo sedem oseb ubitih, 25 težko in 10 lahko ranjenih. Domneva, da so težke rane posameznih internirancev prihajale od krogel dum-dum, je bila potrjena od nekega tam se nahajajočega graškega zdravnika.

Četrti del zbirke razpravlja o kršenjih vojnega prava s strani Rusije in Srbije ter vsebuje številne fotografije voinovpravnno nedopuščenih krogel pred in po vporabi, med katerimi so najbolj interesantne deformirane krogle z niklastim plaščem, ki učinkujejo kakor dum-dum. Ta del zbirke vsebuje skupno 71 spisov, med katerimi se nahajajo uradna poročila in zapisniki o grozovitem ravnanju z ranjenci in o nečloveškem postopanju z bolniki po bolnišnicah ter o grozovitem pohabljanju padlih vojakov. Spis 128. poroča o strahovitih mukah nekega huzarskega podčastnika, ki so mu Srbi odsekali podlakti in zvezali nadlakti, nakar so ga takega posadili na konja ter tega pogнали v galop. Nekemu drugemu vojaku so prerezali na obeh straneh prsno mreno, potegnili skozi prsi vrvi, na katero so ga potem obesili ter zažgali ogenj pod njim. Druge so nabadali na bajonete in jih tako nosili okoli. Poroča se nadalje o zavratnih napadih srbskih komitešev, žensk in otrok. O Črnogorcih, ki so streljali na sanitetne postaje, poročajo, da so tudi mnogo vojakov grozno ponabili ter izvršili strašne zločine na ranjenih in mrtvih.

Grozovitosti, plenjenja in pustošenja, ki so jih zagrešili Rusi v Bukovini in ki jih našteva zbirka, so deloma že znana iz prej objavljenih poročil in iz nedavnih konstatacij v romunskih listih.

Dnevne vesti.

— **Imenovanja v armadi.** Pri trdnjavi artiljeriji sta za poročnika imenovana praporščaka v rez. Anton Pavelič in Viktor Babnik oba pri 3. polku. Za nadporočnika pri kavaleriji v evidenci pri domobranstvu je imenovan poročnik dr. Ciril Radej. Za nadporočnika izven službe sta imenovana poročnika Josip Hudovernik in Herman Pečnik. Za nadporočnika v rez. je imenovan poročnik 20. domobr. polka Franc Lešnik. Za črnovojniške nadporočnike so imenovani poročniki Edvard Kovač, Robert Perles in Viljem Legat. Za črnovojniške poročnike so imenovani Adrijan Ašič, dr. Anton Mravlag, Franc Papež in Maks Prosinak. Za praporščake v rezervi so imenovani kadete Franc Turnšek, Maks Vogrin, Stanislav Jurko in Ivan Ogorelec domobr. polka št. 26 ter Josip Verbnik domobr. polka št. 4.

— **Imenovanja v armadi.** Za poročnika je imenovan Anton Sušnik v Ljubljani. Za kadete v rezervi so imenovani rezervni podčastniki Ivan Novak in Ernest Breznik pri 1. polku dež. strelcev, Franc Kolarič, Konrad Čepič in Fran Bračič pri 26. pešpolku.

— **Že v drugi odlikovan slovenski junak.** Kakor smo že poročali pred kratkim časom, je bil odlikovan na severnem bojišču c. kr. štabni narednik pri 17. pešpolku gospod Ivan Butkovič iz Nove gore pri Krškem s srebrno hrabrostno svetinjo 1. razreda. Poleg te si je priboril pretečeni teden za svoje junaške čine še veliko zlato hrabrostno svetinjo, kar je zelo redko odlikovanje. Njegovo junaštvo in neustrašenost je bila tolika, da se njegovi predstojniki in tovariši čudijo, da je ostal živ. Našemu hrabremu junaku iskreno čestitamo.

— **Odlikovanje.** Član znane bizelske rodbine stotnik 3. domobranskega pešpolka Gustav plem. Neupauer je bil odlikovan z redom železne krone 3. razreda z vojno dekoracijo.

— **Odlikovanje.** Odlikovan je bil s srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste praporščak Janez Zorc, sin ljubljanskega trgovca in posestnika Antona Zorca.

— **Umrl je na velikonočno nedeljo** v Zagrebu c. in kr. stotnik 53. pešpolka g. Oto Rudman, sin g. Josipa Rudmana, trgovca v Krški vasi na Dolenjskem. Bil je na južnem bojišču ranjen in za izredno hrabrost ponovno pohvaljen in dobil odlikovanje »Signum laudis« z vojno dekoracijo. Rane so se mu sicer zacelile, a posledice hudih naporov v vojni niso izostale. Bil je določen, da odide sre-

di aprila kot poveljnik pehotnega bataljona zopet na bojišče. V velikonočnem tednu pa je nenadoma močno obolel in dne 4. aprila sklenil svoje mlado, nadepolno življenje. O njegovi prikljubnosti v vseh slojih je pričel njegov veličasten pogreb, ki se je vršil 6. t. m. na centralno pokopališče v Zagrebu. Posebno ganljivo je bilo slovo vojaka-prostaka ob grobu. Zaklical je: »Z Bogom, naš dobri kapetan.« Za rodbino g. Rudmana je smrt tega sina tembolj tragična, ker je tudi mlajši sin Milan, nadporočnik 55. pešpolka, ki je bil tudi odlikovan za hrabrost z vojaškim zaslužnim križcem z vojno dekoracijo, dne 11. septembra l. l. padel v bitki pri Glini južno od Lvova. Časten spomin vrlima slovenskima junakoma!

— **Padel je nadporočnik v 4. bramborskem polku g. Anton Feig el.** rojen v Volčah na Primorskem. Dne 22. marca je bil ranjen v Karpatih, a že 23. ob 1. ponoči je rani podlegel. Umrl junak bil je star šele 30 let. Bil je imejtelj odlikovanja Signum laudis na rdečem traku z vojno dekoracijo in jubilejne kolajne. Bil je zelo nadarjen častnik, blag svojemu moštvo. Vse, naj si boče častniki ali moštvo, ga je spoštovalo in ljubilo. In čudo ni, saj ga je bila sama do brota. Signum laudis zaslužil si je s tem, ker je rešil pri nekem požaru na Koroškem poštno blaginjo. Tvegal je pri tem lastno življenje in zdravje. Bil je dalj časa v bolnici. Signum laudis z vojno dekoracijo, je pridobil pa pri Grodeku. Bil je poveljnik strojnih pušk. Vse moštvo mu je popadalo in sam, čeravno tudi težko ranjen, je s strojno puško streljal ter nasprotno čete toliko časa vstavljaj, da so se pričeli naši umikati v redu. Za rano, ki jo je tu dobil, je okrevajl in 15. januarja je zopet sledil bojnomu klicu. Žalibog, da je tu padel junak, da je tu končalo tako mlado in nadebudno življenje. Pokojnik bil je tudi zaveden Slovenec in se je vedno zanimal za svoj narod.

— **Iz Gornjega grada.** Naš rojak gosp. Ferdo Čepak, c. in kr. rezervni poročnik bos. herc. polka št. 4. je bil pri pregledu po težkih bojih pogrešan. Bil je že četrti mesec na bojišču.

— **Umrl je v bolnici v Szatmar-Nemety na Ogrskem vojak 17. pešpolka gosp. Ivan Koračin** v starost 20 let. Pokoj mlademu junaku!

— **Pogreša se Josip Koren** iz Zafare št. 3 pri Žužemberku, črnovojnik domobranskega pešpolka 27. stotnija 4., ki se je nekaj časa v Celovcu nahajal ter od tam odrinil v vojno proti Srbiji ali proti Galiciji. Od meseca oktobra l. l. ni od njega nobenega glasu. Kdor kaj vé o njem, naj blagovoli to proti odškodnini stroškov naznaniti bratu Antonu Korenu iz Zafare pri Žužemberku.

— **Pogreša se Janez Mrvar**, čevljar iz Žužemberka, nadomestni rezervist c. kr. domobranskega pešpolka št. 27. 3. stotnija. Odšel je s prvimi maršbataljonom iz Tolmina proti Galiciji in se v začetku meseca novembra 1914 nahajal pri Novem Mijastu in od tega časa ni o njem nikakega glasu. Kdor kaj vé o njem, naj blagovoli sporočiti ženi Mariji Mrvar v Žužemberku ali očetu Franc Mrvarju, posestniku v Cvilbelju št. 7. pošta Žužemberk, proti povračilu stroškov.

— **Pogreša se Rudolf Kreč**, c. in kr. narednik pri bos. erc. pešpolku št. 4. 5. marškompanija, vojna pošta 34 (88). Kdor kaj vé, izvoli sporočiti Francu Kreču, krojaču v Ljubljani.

— **Iz ruskega vojnega vjetništva** se je oglasil artiljerijski stotnik Janko Švrlljuga, katerega junaška obramba neke eksponirane utrdbе je izza časa prvega obleganja Przemisla celemu svetu znana. Pisal je iz Penze, kjer se nahaja tudi še mnogo drugih v Przemyslu vjetih častnikov.

— **Reforma zakona o vojnih dajatvah.** »Prager Tagblatt« javlja: Ogrski honvedski minister je izposloval v svoji zadnji avdijski pred-sankcijo za novelo k zakonu o vojnih dajatvah z leta 1912, ki jo bo predložil ogrskemu držav. zboru. Zakon o vojnih dajatvah določa kakor znano, da se smejo civilne osebe do 50. leta vporabljeni za razne posredne vojne službe le v okviru svojega poklica. Novela bo to omejitev odpravila ter določila, da se smejo civilne osebe do 50. leta pritegniti vojaški službi tudi izven okvira svojega poklica, torej eventualno vporabiti tudi za službo z orožjem. Novela pomeni torej v bistvu razširjenje črnovojniške dolžnosti od 42. na 50 let.

— **Nadaljevanje akcije »Zlato dam za železo«** predlagajo z ozirom na dalekosežni pomen zbiranja zlata za celo naše gospodarsko življenje nekateri nemški listi. Predvsem naj bi se odločile cerkve položiti vse svoje neneobhodno potrebne zlatoposode in vredmete domovini na oltar.

Mesto svojih zlatih bi dobile cerkve železne posode, ki bi pričale še poznim rodovom o njihovi požrtvovalnosti za domovino. Ideja je brezdvomno dobra in zdrava, saj je znano, da posedujejo nekatere cerkve prave zakladnice, v katerih se nahaja za mnoge tisoče in stotine zlate in srebra. V zvezi s to akcijo in kot najboljši način pridobiti čim največ potrebnega bron in bakra, priporočajo isti listi, da naj bi cerkve žrtvovale tudi vsaka po en zvon. Za to pa bi dobile posebno kovinasto ali kameno spominsko desko, ki bi naznačevala, da je cerkev ravno tako požrtvovalna kakor vse druge družabne organizacije in kakor priprosti delavci, kmeti in meščani.

— **Za črnovojne, ki so 16. t. m. pozvani pod orožje.** Ker se pogosto dogaja, da prihajajo črnovojni neoprevidno prepozno pod orožje, vsled česar nastanejo težkoče in nerodnosti pri oborožitvi in izvežbanju, se tem potom opozarjajo črnovojni-ki rojstnega leta 1896., katerim je 16. t. m. iti k vojakom, da se vsaka taka neoprevidna zakasnitev v zmislu obstoječih postav smatra za prestop, ki se kaznuje z zaporom od enega do treh mesecev. Če pa je zakasnitev daljša kot osem dni, smatra se to za zločin, ki se kaznuje z ječo od 6 mesecev do dveh let.

— **Ranjeni deželne bolnice,** oddelek V., se najpogosteje zahvaljuje preblagorodnemu primariju dr. E. Bocku za njegovo velikonočno darilo. — Bog plati!

— **Iz politične računske službe.** Ekselencija c. kr. deželni predsednik vojvodine Kranjske je imenoval računskega oficijala Jožefa Trugerja za c. kr. računskega revidenta, računska asistenta Ivana Rusa in Bruno Klauerja za c. kr. računske oficijale in računskega praktikanta Reinholda Pucsko za c. kr. računskega asistenta.

— **Zgled domovinske ljubezni in požrtvovalnosti.** Želeč vsem prijateljem in znancom srečno Velikonoč so vrli slovenski rezervni častniki in njih prijatelji v Banjaluki v Bosni poslali upravništvu našega lista 136 kron kot velikonočno darilo za družbo sv. Cirila in Metoda in sicer so darovali: pošiljatelj Rado Pavlič, Apich in Rudolf Est po 20 kron, dr. Reja, Fran Chrobath, Sešek, Koidič, Baktijarevič in Effenberger po 10 kron, dr. Sušnik po 6 kron, Eržen in Grebenc po 5 kron. Beležimo z zadoščenjem, da se naši vrli vojniki celo na bojišču spominjajo naše preproste šolske družbe, ter se nadajamo, da bo njih zgled posnemalo naše rodoljubno občinstvo, ki je malodane pozabilo na družbo sv. Cirila in Metoda.

— **Koncert »Glasbene Matice«.** »Glasbena Matica« je priredila v soboto, 10. t. m., v veliki dvorani Narodnega doma na korist ranjencem in sebi svoj drugi dobrodelni koncert pod vodstvom koncertnega vodje g. Mateja Hubada. Čuli smo na njem g. Julija Betetta, ki je zdaj član dunajske dvorne opere, pianista Janka Ravnika, konservatorista iz Prage, in pevke in pevce »Glasbene Matice«. Bojne razmere so porabile tudi iz njenih vrst mnogo članov, in tako to pot zbor ni bil tako bogato in razkošno močan, kakor smo se ga bili privadili v mirnih prejšnjih časih. Nikakor pa se ne more reči, da bi bile točke, ki jih je pel, manj odlično izvedene kakor druga leta. Vsem se je poznala ista večja roka gosp. koncertnega vodje Hubada, ista finoča njegovega občutja in isti izvrstni smisel za pravo in naravno izvajanje skladb. Zbori so bili preštudirani in naštudirani v vseh njihovih potankostih in zato so učinkovali kakor vsestransko izdelane in pristne umetnine. Spored se je pričel s hrvatskimi narodnimi pesmimi za mešan zbor s spremljevanjem klavirja in harmonija. Bila je to skladba Vilka Novaka: »Cvetje z narodnega vrta«. Jako je ugajala v celoti, posebno pa je muzikalno lep in sam v sebi zaokrožen njen drugi del. Druge zborova pesem, delo priljubljene skladateljice Emila Adamiča, zložena na besede Fl. Golarja »Mlad junak po vasi jezdi«, je zlasti s svojim živahnim in humorim koncem tako delovala na občinstvo, da jo je bilo treba ponoviti. Skladba je težka in moderna, vendar pa veje iz nje jugoslovanski narodni duh. Tretja pesem je bila skladba g. Josipa Pavčiča, mehka, sanjava in toplo občutena stvar, popolnoma prirojena besedam sentimentalnega pevca Petruške. Prvo skladbo »Cvetje z narodnega vrta« je spremljal na klavirju g. Ravnik, a na harmoniju gospod Vedral. Oba sta bila umerjena in pravilna. Pozdravljen s šumnim ploskanjem se je nato pokazal gospod dvorni pevec Betetto. Zapel je dve pesmi: iz Tannhäuserja, pozdrav in naročilo večernim in Rista Savina balado na Aškercevo besedilo »Poslednje pismo«. Njegov bariton je bo-

gat, sočen in zvočen in nepretrgoma se vidi, koliko polaga g. pevec na lepoto in pravilnost vsakega posameznega tona. Njegovo petje je zelo umerjeno in preplavljeno z moško diskrepcijo. Pel je nadalje še dve Lajovčevi pesmi: »Norčeva jesenska« in »Mesec v izbi«. »Norčeva jesenska« je skladba smeja in zasmeha, norosti in resignacije. Preveva jo krepka karakteristika, kateri se je g. Betetto jako dobro prilagodil. Še hvaležnejšo skladbo pa je našel zase v Lajovčevi »Mesec v izbi«, mirni in nenavadno ubrani muzikalni sliki noči in mesečine in čustva, ki te preplavi, ko se ozreš s postelje v čisti in tihi mesec in ti splava tožen vzdih k daljnemu domu in selu. Občinstvo je kazalo z viharim ploskanjem svojo hvaležnost za izredne umetniške užitke. Gospod Betetto je dodal programu pesem, ki ji ne vemo imena. Na klavirju ga je spremljal g. Janko Ravnik, konservatorist iz Prage, ki je izvajal tudi samostojno dve klavirski točki in sicer Viteslava Novaka balado v e-molu in valaški ples. V obeh skladbah je pokazal svoj izredni klavirski talent, svojo že jako obširno pianistovsko tehniko in globok muzikalen čut. Tudi kot spremljevalec je bil izredno spreten, lahek, fin in prožen. Šest gojenk solopetja »Glasbene Matice« je zapelo dvospev A. Lajovica »Kje se skrivaš mi, vesne mili dan« in trospev istega skladatelja »Pesem Primorke«. Obe skladbi sta polni resničnega občutja in zanosa. Med izvajanjem je prevladoval alt in zunanje težave niso bile majhne, vendar pa sodi za tako solidno izvajanje tako težkih stvari mladim gospodičam pevkam, gospodu spremljevalcu Vedralu in še zlasti g. vodji Hubadu v polni meri čast in priznanje. Umetniški večer je končal zbor z živahno Schwabovo pesmijo »Se ena«, ki jo je moral ponoviti, in s skladbama dr. G. Kreka: z zanimivo in pestro »Sliko«, ki nam opisuje odhod fantov na vojsko, in z važno cerkveno ubranim revijem »Blagor jim... ki so pretrpeli; čeprav telo umrje, duša bo živela«. Tako je imel večer času primeren konec. Dvorana je bila več nego razprodana. Mnogo občinstva sploh ni našlo mesta in je moralo brez vstopnice nazaj. Med obiskovalci smo opazil mnogo oddelčnikov.

— **I. javna produkcija gojenbev »Glasbene Matice«** se je vršila 11. aprila t. l. v veliki dvorani Narodnega doma. Cel spored je kazal v polni luči jako hvalevreden uspeh, ki ga je dosegla šola »Glasbene Matice« v tekočem šolskem letu. Produkcije, ki so jih izvajali učenci in učenke, pričajo o dobrem in smiselnem poučevanju. Nekatere pevke razpolagajo z jako lepim materialom in njihovo petje se more poslušati že z naslodo. Tudi igranje na violini in klavirju se je čulo jako prijetno in razkrivalo mestoma dosti prebujenega muzikalnega smisla. Kot samostojne pevke so nastopile gospodične Počivalnik, Soršak in Sadar. Vse tri je hvalilo občinstvo s krepkim ploskanjem. Višek večera sta bili Sajovičevi pesmi »Kje se skrivaš mi, vesne mili dan« in »Pesem primorke«. Skladatelj je položil v obedve toliko pristnega čustva in zanosa, da je vtisk obeh nenavadno globok in iskren. Pele so jih gospodične Pirh, pl. Trnkoczy, Počivalnik, Sever, Sadar in Ropas, vse iz šole gospoda Hubada, ki jih je pesmi naučil in izvajanje vodil. Na klavirju je hvalno spremljal g. Vedral. Kako naše občinstvo spoštuje Glasbeno Matico, je kazal obisk prve letošnje javne produkcije. Dvorana je bila polna do zadnjega kota in skozi vrata sosednjih prostorov je še sililo in gledalo mnogo takih obiskovalcev, ki niso dobili v dvorani več stojišča ne sedišča. Večer je potekel gladko in ljubeznivo ter ostane gotovo v prijaznem spominu. P.

— **Malo gledališče.** V četrtek, dne 15. aprila vprizori Malo gledališče izborno noviteto »Hipnozo«, burko v treh dejanjih, spisal Karl L. Curich. Ta burka, najnovejša točka malega berolinskega gledališča, je imela tudi na vseh drugih gledališčih sijajne uspehe in razprodane hiše, ter prekaša »Špansko muho« vsled svoje izvirnosti. Profesor Veilhen, goreč pripadnik hipnotizma hipnotizira v dokaz svojih trditev, dijaka in kolega profesorja, kar ima velike zmešnjave in komične prizore za posledico. Trdno je pričakovati, da »Hipnoza« tudi na našem Malem gledališču pride do popolnega uspeha.

— **Znižanje obrestne mere.** Generalni svet avstro-ogrske banke je sklenil od danes naprej znižati obrestno mero za pol odstotka.

— **Društvo za otroško varstvo in mladinsko skrb v sodnem okraju Ljubljani** razglasa, da se vrši redni letošnji občni zbor dne 26. aprila t. l. popoldne ob 6. v sodni dvorani šte. 112 (justična palača, drugo nadstropje) s tem-le dnevnim redom: 1. Poročilo odbora in računskih preglednikov. 2. Volitev dveh račun-

skih preglednikov in 3. slučajnosti. Ako bi ta društveni zbor ne bil sklepčen, vrši se eno uro pozneje drugi občni zbor, ki pa je sklepčen ob vsakem številu navzočih društvnikov.

— **Dež. zadruga izdelovalcev sodavine** ima dne 27. aprila ob pol 2. popoldne v Ljubljani, v hotelu Lloyd (Tavzes) svoj občni zbor.

— **Vojna poroka.** V bolnici Rdečega križa v Spitalu ob Dravi se je poročil v vojni ranjeni Anton Sušič iz Gorice s svojo nevesto Karolino Mušič, ki je bila prišla zaradi poroke iz Gorice. Priče so bili ranjenci.

— **Zaročil se je g. Jože Podgoršek,** gostilničar in veleposesnik v St. Jurju ob juž. žel. z gđ. Minko Kuko v i. c. vulg. Susterič iz Teharjev. Čestitamo!

— **Lehen pri Ribnici.** G. Albin Živko s Pobrežja pri Mariboru piše s severnega bojišča gđ. Pavli Majcenovi: »Draga gđ. Pavla! Za dopisnico od 12. marca in obenem za poslano velikonočno pozdravo Vam prav iskrena hvala! — Veselejši bi pa bilo, ako bi si lahko že doma vse praznike želeli, pa kaj — kakor smo morali Božič prestati, tako se bo morala tudi Velika noč v teh slabih razmerah preživeti! — Sedaj se pač mora vsak vdati v usodo, katere nam je enkrat določena, z upanjem, da ne bo večno trajalo. Ker imam danes malo več časa, kakor navadno, Vam hočem malo moje sedanje življenje popisati! Moje sedanje stanovanje je navadni vagon, kateri mi je vse — spalnica, jedilnica, kuhinja, pisarna — in stojim z njim izven tukajšnjega majhnega kolodvora na prosti železnici — sicer sem pa s tem stanovanjem popolnoma zadovoljen, ker pravzaprav tukaj sploh ni nič drugega; kar ni razrušeno od različnih bojov, kateri so se še tukaj vršili, to je tako zanemarljivo, da bi se pač raje na cesto vlegel, kakor pa v takšne prostore. O razdeljenem, ozir. rednem življenju in delu ni nobenega govora! — Navadno moram na vse zgodaj vstati — mnogokrat pa seveda tudi tega ni treba — ker se človek sploh ne more spat vleči! Večinoma se moram dan za dnevom z našimi avtomobilnimi kolonami peljati k bojni črti, kamor imamo prevažati različne stvari za v strelnih jarkih ležeče vojake. Človeka srce boli, ako se vozi mimo popolnoma opustošenih krajev, povsod uboštvo, kamor oko pogleda, največja bol obide pa človeka, ko se bliža bojni črti, — marsikaterikrat so mi že prišle solze v oči, ako sem videl uboge različne ranjence, kateri se, že komaj dihaajoč plazijo od strelnih jarkov do prvih rešilnih postaj. — in marsikateri pretresljivi trenutke sem v takih slučajih že doživel. — Tukaj se še le vidi, — koliko je v sedanjih časih človek vreden! Vojnega vrvenja seveda nikjer konec, — na eni strani prireženo časa kup vjetih sovražnikov, na drugi spet ranjenci, — tam zopet marširajo sveže čete v strelne jarke; avtomobilov, vozov itd., vse polno po cestah — in vsega tega nikdar konec, kakor danes, tako zopet jutri in tako naprej dan za dnevom! Če bi si človek samo dobre strani tega vrvenja pogledal, bi si lahko mislil, da se nahaja kje v kakšnem največjem svetovnem trgovskem mestu, — pa kaj — spredaj pred to živahnostjo grmijo strelj eden za drugim, ki marsikateremu bridko smrt naznanjajo, — torej dobi to vrvenje popolnoma drugo podobo, — zavest, da se vršijo krvavi boji. Jaz sem dosedaj imel še vedno srečo, — sicer smo mi navadno zelo na varnem, pa kljub temu sem bil parkrat že v zelo kritičnih položajih, — zadnji od teh je bil pred 11 dnevi. — Takrat smo se brezskrbno peljali skozi neko malo vas G., — bili smo ravno med dvema nizkima bregovima, kar nankrat strel za strelom, in že so živigali šrapneli za nami, — mi smo se čisto hladnokrvno, kakor da ne bi nič bilo, peljali dalje, seveda z nenavadno hitrostjo, — in srečno odnesli pete! — Sovražnik je slabo meril — smo si mislili, in na njega po vrh tega še razne dovtype delali! Samo eno kolo so poškodovali pri celi avtomobilni koloni! — Drug slučaj. Ta nam je pa šel malo bolj v živce. Takrat smo se nevede naravnost proti sovražni poziciji peljali — ko smo bili že precej blizu, se je seveda kar vsulo streljanje na nas; mi pa z vozovi takoj »kehrteuch« napravili, in jo odkurili, kar se je le dalo, — takrat smo pač imeli precej ranjenih! V takšnih slučajih je človek res popolnoma hladnokrvn, nikdo se ne briga za po zraku žvižgajoče krogle, kakor da bi vsak za se bil prepričan, da se mu nič ne zgodi! — Z naših voženj pridemo navadno proti večeru v naš stan nazaj, potem se lahko spočijemo, — večkrat pa pretečejo dnevi in noči brez kakga počitka. Tako živim od dneva do dneva, ne vedoč kaj prinese prihodnji dan. Da pa se sovražniki tudi lahko dobro ra-

zumejo med seboj, sem že tudi doživel. Ravno včeraj nas je bilo na tovrnem avtomobilu dva avstrijska, dva nemška in deset ruskih vojakov, — mislim sem si, škoda da ni fotografirano, to bi bila res lepa podoba v spomin! Mi smo tukaj nemškemu vrhovnemu poveljstvu podvrženi! — avstrijsko in nemško vojaštvo, vse pomešano! To bi bilo v kratkih potezih sedanje življenje. Celih osem mesecev bode že 28. marca odkar sem moral od doma — kako srečen in vesel bi bil, ko bi vsaj za par dni smel domov, a to so želje, katerih je boljše se iznebiti, ker so brezuspešne! Bog ve, kako dolgo se moramo čakati. Upajoč, da se pri priložnosti zopet oglosite, — ker človek res vse veliko lažje prenaša, ako prav mnogo prejme iz svoje domovine, končam za danes.

— **Iz Celjske okolice.** Piše se nam: V eni zadnjih števil »Slov. Nar.« ste omenili, da je legar v Gaberju skoraj popolnoma ugasnil in da ni za prebivalstvo nobene nevarnosti več. Ne bilo bi pravilno, ako bi se ob tej priliki ne izrekla tudi javna zahvala našemu požrtvovalnemu distriktnemu zdravniku g. dr. Schwabu, kateri je skoraj z nadčloveško delavnostjo in z vzorno vestnostjo dosegel omejevanje bolezni ter ozdravljenje množestvilnih bolnikov. Naj bo g. dr. Schwab prepričan, da mu te velike zasluge prebivalstvo Celjske okolice ne pozabi.

— **Iz Celjske okolice.** Okoliška občina namerava kupiti dva vagona krompirja, ki ga bo po primerni ceni oddajala revnejšim občanom. — Za »Rdeči križ« (okoliški odsek) so darovali meseca suša g. S. Wutt, davčni upravitelj v pok. 1% svoje pokojnine K 277 in g. dr. Kalan, odvetnik v Celju iz kazenske zadeve Delakorda-Kovač 20 kron.

— **Drobne novice s Štajerskega.** Iz Škofjevasi pri Vojniku poročajo, da je bilo doslej iz te velike občine poklicanih k vojakom okrog 900 mož in mladeničev. — Iz Slov. Bistrice. V Karpatskih bojih je padel nadporočnik Anton Feigl. — Iz Maribora sta izginila učenca meščanske šole 13 letni Jakob Arnejčič in 14 letni Ivan Erjavičnik neznano kam. Bojda so jih videli na Pohorju. — Iz Žetali pri Rogatcu. Dne 31. marca je vlomil nekdo v pisarno tukajšnje posojilnice. Poskušal je odpreti železno blagajno, v kateri se je nahajalo okrog 2000 K gotovine, pa se mu ni posrečilo.

— **Mestna občina v Beljaku** je dobila pred kratkim 40.000 kg moke, katero bode po zmernih cenah poprodala revnejšim strankam, ki se niso mogle z njo pravočasno preskrbeti.

— **General Dankl kot dijak v Gorici.** »Gor. list« opozarja na dejstvo, da je bil general Viktor Dankl svoj čas dijak goriske gimnazije. L. 1865. je bil v prvi gimnaziji v I. oddelku. Rojen je bil v Vidmu, ker stoji tam »iz Vidma«. Za l. 1866. ni šolskega izvestja. L. 1867. je bil Viktor Dankl v III. šoli in l. 1868. v IV. Od takrat ni njegovega imena več v izvestjih, gotovo je zapustil takrat srednjo šolo in šel v kako vojaško učilnico. Leta 1868. so bili v IV. gimnaziji z generalom Danklom še sledeči še sedaj živi gospodje: c. kr. gimn. ravnatelj Ivan Kos, župnik v p. Franc Crv, ces. svetnik Ivan Mercina, župnik Simon Kos, nadučitelj v p. Josip Čopi, vikar v p. Anton Bratina in dvorni svetnik v p. Alojzij Fabjan.

— **Militariziranje delavcev.** V Pulju so kakor poročajo tržaški »Piccolo« militarizirali vse delavce pri plinarni, elektrarni in vodovodu, kar jih ni nad 50 let starih.

— **Žerjavi se vračajo na sever.** Od minulega tedna se že ves čas čuje hripavo kričanje žerjavov, ki blodijo, vračajoč se z juga na sever ponoči nad Ljubljano, kjer jih moti razsvetljava.

— **Tatvini.** V petek ponoči je bilo prodajalcu klobas in kruha Matiji Miklavcu na Pogačarjevem trgu iz gozd stojišče iz zaboja ukradenih 12 mesenih klobas in nekaj kruha. Vse to je imel namenjeno, da pošlje svojemu sinu na bojno polje. Isto noč je bil na Pogačarjevem trgu branjevki Mariji Jakulinovi ukraden zaboj pomaranč, vrednih 14 K.

— **Najdene stvari v času od 1. do 8. aprila t. l.** 1. majhna otročja torbica za 1 K denarja, 1 bankovec za 10 K, 1 črna denarnica z 82 h, 1 vol brez gospodarja, 1 bankovec za 2 K, 1 rjav telovnik, 1 zlat uhan brez kamenčkov, 1 denarnica s 16 K 45 v, 1 denarnica s 24 K, 1 denarnica z 8 K 20 v, 1 denarnica s 4 K 46 v, 1 denarnica z 20 K 58 v, 1 bankovec za 2 K, 1 denarnica s 33 K, 1 zlat prstan s 17 diamanti, 1 baržunasta torbica z 2 ključema, 1 črna denarnica z 2 K 34 v. — Izgubljene stvari v času od 1. do 8. aprila t. l. 1. bankovec za 10 kron, 1 denarnica s 102 K in nekaj drobiža, 1 rdečkasta denarnica z 10 kronami, 1 črna denarnica s 6 K, 1 rjava denarnica z 8 K, 1 črna denarnica z 18 K, 1 črna denarnica s 4 K

10 v, 1 rjava denarnica s 30 K, 1 črn moški klobuk, 1 črna denarnica s 16 kronami, 1 bankovec za 100 K, 1 srebrna ura z verižico, 1 črna denarnica s 70 do 80 K, 1 črn damski dežnik z držajem iz bakra, 1 črna denarnica s 25 K.

— **Izgubil se je** dne 9. t. m. nov čevlji na trakove in sicer od Poljanske ceste do Cerkvene ulice. Pošten najditelj naj ga proti nagradi 3 K odda v Cerkveni ulici št. 11. Staudt.

— **Izgubljen je bil** bankovec za 20 K na potu od Dolenčeve trafike v Prešernovi ulici mimo hotela pri Slonu po Franciškanski ulici v Union. Najditelj naj odda bankovec v upravništvu našega lista ali pa na policiji.

— **Izgubil se je** v soboto v Ljubljani lovski pes rumene barve z belimi lisami, ki sliši na ime »Rumen«. Kdor ga je vjel ali videl, ali blagovoli to takoj sporočiti g. Fr. Kriscice, kaplanu pri Sv. Jakobu.

Razne stvari.

— **Obsojeni kmetovalci.** Na Dunaju se je minoli teden vršila cela vrsta kazenskih razprav proti kmetovalcem, ki so pri popisovanju moke zamočali večje ali manjše množine. Vsi so bili obsojeni na zapor od 14 dni do 6 tednov in povrh še nekateri na globo od 100 do 200 kron.

— **Prihod civilnih vjetnikov iz Rusije.** Predvčerajšnjem zvečer je dospelo na Dunaj 45 nemških in štirje avstro-ogrske civilni vjetniki z vzhodno železnico iz Rusije. Vjetniki, ki so doma iz Nemčije, so po dvurnem odmoru nadaljevali svojo pot v Nemčijo.

— **Ponesrečeni dezertjerji.** Iz Arka na Južnem Tirolskem se poroča, da so našli na gori Monte Baldo pod snegom tri avstrijske dezertjerje. Na begu so zašli in obležali. Ker so imeli zmernjene noge, so jim jih v bolnici odrezali, a vzlic temu ni upanja, da bi okrevali. Neki drugi dezertjer, ki je hotel čez hribe priti iz Trente v Italijo, pa se je na potu ubil.

— **110letna starka kot begunka.** Krakovska »Nowa Reforma« z dne 8. t. m. poroča: Med begunci, ki so iz varšavske okolice pribežali v Varšavo, se nahaja tudi žena iz Grodziska, ki je dopolnila že 110. leto. Ta 110letna starka se nahaja kot begunka v Varšavi že drugič. Prvič je zbežala v Varšavo s svojimi roditelji kot mala deklica pred sto leti za časa Napoleonskih vojn.

— **Šlezija za vojne begunce zaprta.** Iz vojničasniskarskega stana poroča korespondent »N. fr. Presse«: Kronovina Šlezija je v bodoče za vojne begunce zaprta. Od begunccev, ki se že nahajajo v Šleziji, smejo ostati v deželi le oni, proti katerim nima politična in zdravstvena policija nikakih pomislekov in ki imajo tudi za najmanj šest mesecev denarja. Vsi ostali begunci se morajo izseliti v gotova češka mesta, oziroma bodo spravljani v posebne tabore za begunce.

— **Hrabortna svetinja kot svatbeno darilo.** »Pesti Naplo« poroča: Geza pl. Tabery si je s svojo hrabortnostjo pridobil kot kadetni aspirant v bojih pri Mezolaborcu veliko srebrno hrabortno svetinjo in je bil povznan za praporščaka. Tabery je sklenil kapitalizirati s to svetinjo združeno mesečno rento 15 K in sicer tako, da bi dobila po dvajsetih letih kako dekle iz Velikega Varadždina za do takrat narasli kapital balo. Dekletu pa se sme bala dati le, če je med vojno rojeno in če je njen oče na bojišču padel. Vsota bo znašala po 20 letih 5000 K.

— **Hujskanje na vojno.** Časopisje angleških vojnih hujšakcev imenujejo na Angleškem s skupnim imenom »Harmsworthpress«. Kako velikansko in obsežno je to časopisje, kateremu na čelu stoji lord Northcliffe, ki se je iz skromnih početkov povzpел do svoje današnje višine, je razvidno iz dejstva, da gre pod vodstvom tega moža vsak teden nad 30 milijonov časopisov in brošur po Angliji in po celem svetu. Samo dnevni ilustrirani list »Daily Mirror« ima naklado 850 tisoč eksemplarov in podobno naklado imajo drugi od njega izdani časopisi, od katerih so »Times«, »Daily Mail« in »Evening News« najpomembnejši. Vsako leto porabi njegovo časopisje za 20 milijonov mark papirja, ki ga dobavlja lastna papirnica ob izlivu Themse v morje. Vsak mesec potrebuje to časopisje 100.000 stotov papirja in nemogoče bi bilo pripraviti toliko papirja, da nima lord Northcliffe v Novi Fundlandiji svojih lastnih gozdov, v katerih posekajo in pripravijo za izdelanje papirja vsako leto 16 milijonov debel.

— **Razstava pobeglih umetnin.** V muzeju v Le Havru se vidi sedaj majhna razstava iz Flandrije pobeglih umetnin. Tu je združenih kakih 200 slik flandrske šole. Mojsrskih slik med temi seveda ni, vendar se najde marsikako interesantno in lepo sliko, ker so vse po večini privatna

last. Med njimi je na primer slika Morica pl. Nassaua o obleganju Nieuporta v letu 1600. Na sliki se vidi cel plan mesta, kakor tudi okoliške kraje, ki so označeni z imeni. Tu se bere lahko imena, ki jih pozna sedaj skoraj vsakdo, tako na primer Ramskapelle in Lombartzyde. Razstava ima tudi mnogo religioznih slik flandrske šole, od katerih se že mnogim poznajo sedanji vojni časi. Zelo zanimiva je zlasti neka mala privatna zbirka, ki so jo prenesli v Le Havre iz Yperna. Med drugimi obsega večje število obraznih mask, ki spominjajo na srednjeveško navado, da se zločinci niso samo sodnijsko kaznovali, marveč da so morali dati modelirati tudi oni del telesa, s katerim so zločin izvršili. To je najbrže tudi pri teh maskah bil vzrok, katere najbrže predstavljajo zločince, ki jih je sodišče spoznalo za krive.

* **Sleparška ruska kneginja.** Čez kodanji poročajo: V Petrogradu so te dni aretirali neko sleparko, hčerko nekakega kolonialnega trgovca. Podobna je nekoliko neki ruski veliki kneginji, kar uporablja za svoje sleparije. Ker deluje več velikih kneginj sedaj kot usmiljene sestre, se je sleparka oblekla v tako obleko ter se v nekim izvoščku peljala na kolodvor Aleksandrovska v bližini Petrograda. Tu je pustila poklicati štacijskega predstojnika, češ da hoče neka »visoko stoječa dama« ž njim govoriti. Predstojnik je prišel ter jo med mnogimi pokloni vprašal, če želi morda poseben vlak. To je sicer »dama« odklonila, a prosila za poseben voz do Gačine. Ko se je dama odpeljala, je štacijski predstojnik brzojavil vsem drugim postajenčnikom, da so sprejeli s prirničnimi častmi. V Gačini so pustolovko sprejeli z vsemi častmi in jo odpeljali v carske apartamente. Izjavila je, da namerava pregledati lazarete, kamor so jo tudi peljali. Tudi tamkaj so ji napravili sijajni sprejem. Ravno kar je pričela »velika kneginja« revidirati bolnišnično blagajno in milodare, ko jo je dohitela roka usode. Pojavil se je slučajno carjev pobočnik, polkovnik Mordvikov, ki je razkrinjal sleparko. Ženska je rabila vse mogoče izgovore, a so jo kljub temu aretirali.

* **Alkoholizem na Angleškem.** Te dni je angleški finančni minister Lloyd - George sprejel odposlanstvo delavcev, ki grade ladje, ter jim je rekel: Angleška ima tri sovražnike, Nemčijo, Avstrijo in alkohol. Pitje zmanjšuje delavsko silo angleških delavcev in ovira razvoj države. Med delavci je vsled tega zavladala velika nevolja in ugovarjali so, da so imovitji sloji še bolj udani pijači, kakor delavski sloji. Toda stvar je takaka, da je na Angleškem pitje v vseh slojih precej razširjeno. Znanstveniki so izračunali, da se na Angleškem dá vsak dan 24 milijonov kron za pijačo, torej polovico tega, kar velja cela vojska na dan. Angleška je glede alkohola sedaj razdeljena na dve skupini. Delavci so večinoma proti temu, da bi se alkohol sploh preprosto vedal in nekatere delavski skupine groze celo s stavko, drugo občinstvo pa je večinoma za popolno prepoved alkohola. Zcela se je velika agitacija, katere uspeh je pa še negotov. Izgled kraljevskega dvora, ministrov in drugih odličnih dostojanstvenikov, ki so vsi popolnoma opustili alkohol, vpliva močno. Za zdaj se morajo krčme zgodaj zapreti in šele precej pozno odpreti. Strokovnjaki menijo, da je uživanje alkohola pač navada, ki se da težko odpraviti, sodijo pa, da se bo to vendar doseglo. Namesto alkoholnih pijač se uvaža pitje čaja in pije se tudi kakao. Zlasti delavci so začeli piti čaj, ker jim ta ne pogasi samo žeje, ker je redilen (če je v njem sladkor) in jih pogreje. Po vsem Angleškem so zdaj nabiti lepaki: »Alkohol je smrt — pijte čaj«.

* **Prostitucija in spijonaža.** V praškem »Času« je napisal dr. Tichy: Ženska dražest in ženska lepota ste se pogosto uporabljal tudi v politične namene. Politika ženskega spodnjega krila je znana stvar v vseh časih in vseh deželah. Ženskih vohunov pa vendar v prejšnjih letih ni bilo toliko, kakor jih je sedaj. Vohunke so vedno krasotice, kajti lepota vedno lažje odpira usta poučencev. Zdi se pa, da so vohunke skoraj vedno prostitutke. To je lahko umljiv pojav, kajti ženska, poznavajoč moško dušo, ve dobro, kdaj more uporabiti svojo seksualna dražila. Najbolj je ženska spijonaža razširjena med Japonci, posebno zato, ker se tamkaj vohunstvo ne smatra za prestopke etike, temveč se smatra za častno. Prav tako pa tudi prostitucija na Japonskem ni nič slabega, posebno kadar se izvaja z namenom, da se s pomočjo nje preživlja rodbina. Japonske prostitutke so danes preplavile že skoraj ves svet, izvemši zapadno Evropo. Ceni se, da je teh gejš od 50.000 do 60.000. Zdi se pa, da je to veliko razširjenje japonske prostitucije imelo svoj poseben namen.

Povsod, kjer so gejš, so tudi Japonci, s katerimi so gejš v najbližjih stikih. V rusko-japonski vojni niso bile japonske tolerančne hiše v Mandžuriji nič drugega, nego gnezda vohunov. Po nazoru E. pl. Biderja je vsaka japonska gejša vohunka in to svoje imenje opira na zadnje dogodke na vzhodni zemeljski poluobli. V mandžurskih tolerančnih hišah so ba je našli skrite telefone in mikrofone, s pomočjo katerih so se lahko dali v večji razdalji poslušati pogovori in izjave opitih ruskih častnikov. Neumann opozarja v »Zeitschrift für Sexualwissenschaft« na to stvar in zahteva, da se je zlasti na Nemškem poizvedovalo o življenju in stikih raznih iz tujine došlih plesalk, artistk itd., od katerih jih je veliko živelo v ozkih stikih s častništvom.

* **Kako visoko se dvigne lahko človek?** Linnekogla, ki se je dvignil 6570 m. kar je bilo takrat rekord, je pozneje še prekorčal Oehlerich, ki se je dvignil 8100 m. Še pred petimi leti so smatrali strokovnjaki kot nemogoče, da bi se zamoglo doseči z letalom 1000 m. A sedaj so motorji napravili že več tisoč metrov, ne da bi se pri tem utrudili in tudi letalci so se zavarovali proti mrazu in pomanjkanju kisika. Kar jih zamore sicer ustavi, je pojav, ki ga označujejo turisti kot gorsko bolezen, nekaka obolevost vsled zračnega pritiska, ki se pojavlja seveda šele v višjih višinah. Kakor je konstatiral štabni zdravnik dr. Flemming, se pojavi ta bolezen šele v višini 5000 m. Letalca začne precej močno biti srce, vrh tega dobi tudi glavobol in polastita se ga zaspanost in apatija. V hujših slučajih se mu prične mešati misli in pada lahko tudi v nezavest. Sivel in Croce-Spinelli sta umrla, ko sta se 1. 1875. dvignila 7000—8000 m visoko, dočim se je njiju tretji tovariš Tissandier zamogel rešiti. Nevarnost je posebno velika radi tega, ker si slede ti pojavi čisto neopaženo. Gross, ki se je dvignil z Bersonom v zrakoplovu 8000 m visoko, poroča »o grozečih pojavih«. V tej višini je zapisal v svoj dnevnik komaj čitljivo: »Mi smo strašno slabi, vendar pa še pri popolni zavesti: vdihavamo kisika«. Napadla ga je neka uspalna omotica. Siring, ki se je parkrat dvignil nad 9000 m visoko, enkrat celo 10.500 m, je poročal o popolnoma enakih pojavih. Še v višini 9100 m je zamogel mirno opazovati, premišljati in pisati; za telesna dela pa nasprotno ni bil več sposoben. Siring meni, da se zamore v odprtem zrakoplovu dvigniti največ 12.500 m. Za letalce v letalih so stvari seveda precej drugače: oni ne smejo izgubiti svojih telesnih sil, sicer je padec neizogiben. V višinah 9000 do 10.000 metrov se pojavljajo, kljub preskrbi s kisikom, znaki omamljenja. Na vprašanje, kako visoko se zamore dvigniti človek, se odgovori torej lahko sledeče: višine med 7000 do 8000 m so za drzne letalce pristopne; mogoče se dobe tudi taki, ki dosežejo 8000 do 9000 m, toda preko 10.000 m je skoro nemogoče.

Erzrojavna poročila.

Nemški kancelar v glavnem stanu.

Berolin, 12. aprila. (Kor. urad.) »Lokalanzeiger« poroča, da je državni kancelar Bethmann-Hollweg snoči odpotoval v veliki glavni stan.

Nemška nota Ameriki.

Washington, 11. aprila. (Kor. urad.) Poročilo Reuterjevega urada: Nemčija je vročila Združenim državam noto, v kateri obžaluje, da niso pritožbe Amerike napram zavezniškim glede dovoza živin za civilno prebivalstvo v vojujočih državah dosegle nobenega uspeha. Zdi se, da Amerika te pravice ne smatra za tako važno, kakor pravico dobavljati zavezniškom orožje. Nota zahteva, naj bi Združene države skrbneje varovale svojo nevtralnost.

Angleški letalci.

Kopenhagen, 11. aprila. (Kor. urad.) »Politiken« javlja iz Rotterdam: Angleški letalci so vrgli večerj nekaj bomb na trdnjavske utrdbe Heyst in Knoch. Uspeh ni znan.

Neuspehi zaveznikov v Dardanelah.

Carigrad, 11. aprila. (Kor. urad.) »Agence tel. Milli« poroča: Zavezniški se maščujejo za neuspehe svojih operacij proti Dardanelam s tem, da obstreljujejo obljude, neutrjene kraje. Zavezniško brodogradje je 7. aprila obstreljevalo kraj Jeniköi v Egejskem morju. Neka grška žena je bila pri tem ubita, 2 deklici in 2 moška sta bila ranjena. Stavimo to pred oči civiliziranega sveta, ki bo izrekel svojo sodbo.

Turški moratorij.

Carigrad, 11. aprila. (Kor. urad.) Uradni list objavlja zakon glede podaljšanja moratorija do 13. julia.

Angleške izgube.

Haag, 11. aprila. (Kor. urad.) Londonski poročevalec lista »Nieuwe Courant« poroča: Tiskovni urad poroča število izgub, ki so jih imeli Angleži prvih 8 mesecev vojne do 31. marca. Liste naštevajo vsega skupaj mrtvih, ranjenih in pogrešanih 99.759 brez izgub 83 polkov indijskih čet, o katerih se poročajo samo izgube častnikov. Častnikov je izgubila angleška armada 1828 mrtvih, 3257 ranjenih, 701 pogrešanega in 195 vjetih. Od moštva je 17.780 mrtvih, 56.830 ranjenih, 17.686 pogrešanih in 1482 vjetih.

Kdaj bo konec vojne?

Ženeva, 11. aprila. (Kor. urad.) Neka belgijska vplivna oseba, ki je v ozkih stikih z belgijsko in angleško vlado, se je izjavila napram poročevalcu »Journal de Geneve« v Rimu: Francoski in angleški krogi so prepričani, da se bo vojna končala oktobra. Vojskujoče se države nimajo poguma, naprtiti četam in prebivalstvu druge zimske vojne. Sklenil se bo mir celo, če bi mir ne odgovarjal željam Belgijcev, ki so računali na veliko vojno odškodnino s strani Nemčije. Od uspeha ofenzive zaveznikov je odvisno, ali bo mogoče zahtevati tako odškodnino. Belgijec je nadaljeval, da se boji, da se bosta Francoska in Anglija, da ne podaljšata vojne, zadovoljila z relativnim uspehom. Morda se jima bo posrečilo prgnati Nemce iz Francoske in Belgije. Z belgijskimi stališča pa bi se dalo pričakovati več.

Papežev brat umrl.

Ženeva, 11. aprila. (Kor. urad.) V mestu Pegli je danes v starosti 54 let umrl markiz Giulio della Chiesa, mlajši brat papeža Benedikta XV.

Darila.

Centralnemu skladišču Rdečega križa v Ljubljani so prispeli od 1. do 31. marca 1915 sledeči darovi: Eks-celencia gospa baronica Karla Schwarz 500 svalčic in 200 smotk; gospa dr. Bock 1 škatlo peciva za čaj; gđ. Edit Bock 1 škatlo peciva za čaj, pisemski papir, čokolado, ščicke, nogavice, žilogrevce; gospa Lota Seemann 1 škatlo peciva za čaj; gđ. Mary Tschek 1 škatlo peciva za čaj; gđ. Fridrich 1 odejo; gospa baronica Ende 2 snežne havbi-ce, 1 šal, 2 para rokavic; g. Albert Samassa 48 parov nogavic; gospa Zeschko 9 parov krp za noge, 10 parov nogavic in cufanje (Charpie); g. Jakob Knapp, Neverke, 12 zavitkov bombaževine; g. Josip Sturm, Gorenjavas, zavitek platna za vreče; neimenovan 1 ovitek sladkorja, 2 zavitka čaja; gospa Katarina Kenda, Postojna, 2 srajce, 1 rjuho; gđ. Katarina Debevc, Budanje pri Vipavi, 7 kozarcev kompota; Marijino društvo, Trst, 4 odeje; gđ. Schuringer, učiteljica, Dolenja vas pri Ribnici, 400 komadov nogavic iz Billrothpapirja; učenke V. in VI. razreda kuratorske šole v Ljubljani po gđ. Fridi Uhl 15 parov nogavic, 3 pare ščikov, 1 par ogrevalec; neimenovan 28 parov nogavic iz Billrothpapirja; gospa profesor Halada, Skofja Loka, 4 steklenice ocedka; ljudska šola v Zatičini 126 komadov jajc; c. kr. učiteljice po gđ. pl. Renzenberg 86 parov nogavic, 14 nogavic iz barhenta, 16 parov copat in 3 pare čevljev za gipsove obveze; gospa Ana Merše, Litija, platno za obveze; neimenovan 1 par hribolazkih čevljev, 6 parov nogavic; g. S. Ažman, župnik, Kamnagorica, 2 zaboja praznih steklenic; Marija Špenko, kuharica v Ljubljani, 20 kron s posebno določbo za ranjence v bolnici Cesar Franc Jožefa asyl; gđ. Ela Jankovič, Mengeš, 1 zaboj jajc; gospa Elsa Galle, 24 srajc in 24 spodnjih hlač; c. kr. vojna mornarica v Pulju S. M. S. Alpha, 1 zaboj riža, 1 zaboj kave, 11 škatel cikorijske, 2 zaboja sladkorja; baronica Helena Rechbach-Kreutberg 2 blazini; gđ. Fridrich 1 predpostelnik; c. kr. kaznilnica po g. ravnatelju Rabitsch 2 velika žaklja cufanja; gospa M. Degischer, Men-

geš, 1 odejo, 5 prevlečk za blazine, 6 blazink, 2 škatli cufanja, 1 sukno, 2 blazini, 6 rjuhi; gospa Pavla Samassa 84 žepnih robcev, 3 steklenice malinoveca, 4 kozarce kompota; c. kr. učiteljice po gđ. pl. Renzenberg 24 parov nogavic za varovanje obvez, 21 parov nogavic iz barhenta; g. ces. svetnik Ivan Mathian, 25 zglavnikov. Sivalce so za centralno skladišče: gospa nadinženirja Ana Muck, gđ. Hausenbüchel, gđ. Gratzl in gđ. Fridrich. Pletle so za Rdeči križ: gospa pl. Kaltenegger, gđ. pl. Roth, gđ. Ana Schmitt, učiteljica, gospa Elsa König, soproga višjega nadzornika, gđ. Frida Uhl, gđ. Mariana Luschin, gđ. Rizzi, gđ. Klauer. — Ljubljana, 31. marca 1915.

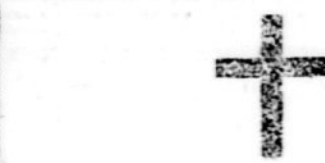
Današnji list obsega 6 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Valentin Kopitar.
Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Meteorološko poročilo.

april	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v C	Vetrovi	Nebo
10.	2. pop. 9. zv.	731.5 731.3	7.2 4.7	sr. svzh.	del. jasno dež
11.	7. zj.	732.0	2.9	sl. jzah.	oblačno
12.	2. pop. 9. zv.	733.1 736.2	9.7 6.4	p.m. svzh. sr. svzh.	jasno
12.	7. zj.	736.1	3.0	sl. szah.	brezoblač

Srednja temperatura sobote 5.4°, norm. 8.7°, nedelje 6.3°, norm. 8.2°. Padavina v 24 urah 7.7 mm in 0.0 mm.

Naznanjamo tužno vest, da je naš dobi, prebogi sin, brat, svak, stric in nekak, gospod

Tonček Paigel

c. kr. nadporočnik v 4. darobranskem polku, poveljnik oddelka strojnih pušk, imetelj kolajne »sigurni landis« na rdečem traku, »sigurni landis« z vojno dekoracijo in smetanske kolajne.

v 31. letu svoje dobe dne 23. marca podlegel ranam, ki jih je zadobil v junaškem boju v Alsopagony na Ogrskem.

Slava njegovemu spominu!
Mir njegovu duši!

Slov. Bistrica, dne 9. aprila 1915.

929 Zalujoči ostali.

Ljupskotično milo s konjickom

Bergmann & Co., Dečni na Labi

je vedno bolj priljubljeno in razširjeno sprito svojega priznanega učinka proti pegam in njega dokazane neprekosljivosti za racionalno gojenje polti in tepote. Na tisoče priznanih pisem. Mnogo odlikovanj. Pozor pri nakupu. Pazite izrecno na označilo »s konjickom« in na polno firmo! Po 1 K v lekarnah, drogerijah in partumerijah itd. Istotako je Bergmannova hliška krema »Manera« (80 h lonček) čudovita za ohranitev nežnih damskih rok. 954

V bolesi in žalosti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem uradno potrjeno prebitko vest, da je naš iskreno ljubljani, nepozabni sin, oziroma brat i. t. d., gospod

Ivan Koračin

vojak c. i. kr. pešpolka št. 17

dne 21. februarja t. l. izdihnil svoje mlado življenje 20 let v bolnici v Szatmar Nemety.

Bodi mu pokoj sladok v daljni ogrski zemlji. Posmrtnice se bodo brale v župni cerkvi v Timovcu.

V LJUBLJANI, dne 12. aprila 1915.

934 Zalujoča rodbina Koračin - Pukelstein.

Zahvala.

Povodom smrti našega nepozabnega, preljubega brata, gospoda

dr. Konstantina viteza pl. Födansperga

prakt. zdravnika

izrekamo vsem prijateljem in znancem najiskrenejšo zahvalo za izkazano sočutje, za spremstvo k zadnjemu počitku, kakor tudi za darovane vence in šopke.

Posebna zahvala pa bodi gg. stanovskim tovarišem pokojnika, ki so ga v tako mnogobrojnem številu spremili na zadnji poti ter sl. pevskemu društvu »Slavec« za udeležbo pri pogrebu.

V LJUBLJANI, dne 12. aprila 1915.

933 Zalujoče sestre.

Zahvala.

Globoko ganjeni vsled preminogih dokazov srčnega sočutja med boleznijo in ob prerani smrti našega predragega nečaka oziroma ljubljene bratranca, gospoda

Adolfa Gestrina

izrekamo tem potom vsem našo iskreno zahvalo. Prisrčno se zahvaljujemo za mnogoštevilno častno spremstvo preljubega pokojnika na njega zadnji poti, osobito gg. uradnikom južne železnice, gg. pevcev za ganljivi žalostinki, ter darovalcem prekrasnih vencev in šopkov. Bog plačaj!

LJUBLJANA, dne 12. aprila 1915.

932 Zalujoči ostali.

Prporočila: največjo izbiro slamnukov za dame in deklece

Modni salon

Stuchly-Maschke

Ljubljana

Židovska ulica št. 3 Duorski trg 7.

Solidno b'ago.

Isposojevanje žalnih klobukov.

Priznana nizke cene.

kakor tudi bobato zalogo žalnih klobukov.

Popravila točno in vesno.

Popravila točno in vesno.

Največja izbora žalnih klobukov.

Priporoča se
solidna trrdka

modni salon

specialno damskih in otroških slamnikov
ter svilenih čepic v najnovejših oblikah.

MARIJA GÖTZL, Židovska ulica šte. 8.

Vnanja naročila obratom pošte in na izbero.

Natakarica

izšče službe. Vstopi lahko takoj. Govori slovensko, nemško in italijansko.
Naslov v upravnistvu »Slovenskega Naroda«.

Učenec

poštenih starišev in krepke postave, ki bi bil zmožen tudi nemškega jezika.
se sprejme takoj v trg. meš. blaga
V. Gregl, Kostrivnica-Podplat, Štajersko.

Tapetniški vajenec

se sprejme takoj.
Kje, pove upr. »Slov. Naroda«.

hotelski sluga

za tukajšnji hotel z dobrimi izpričevali, že vajen teh poslov.
Naslov pove upravn. Slov. Naroda«.

prilagojena svojo bogato
zalogo raznovrstnih

pušk, samokresov, lovskih potrebščin
kakor tudi umetelni ogenj po najnižjih cenah.

Popravila pušk, samokresov točno in solidno.
Cenovnik zastoj in poštine prosto.

F. K. KAISER

puškar

LJUBLJANA

Selenburgova ulica št. 6

Ravnokar došla

velika izbora

umetniških in drugih vsakovrstnih

razglednic.

NARODNA KNJIGARNA

Prešernova ulica.

Št. 5495

930

Pošiljatev vojnopošt. zavrtkov k armadi na bojišču.

C. in kr. višje armadno poveljstvo je dovolilo z 12. aprilom 1915 začenši pošiljavo vojnopošt. zavrtkov k armadi v posebnih skupinah.
Najvišja teža enega vojnopošt. zavrtka je določena na 5 kg, največja razsežnost na 60 cm na vse smeri. Ovirtek mora biti posebno trpežen in so vse tozadavne določbe razvidne iz razgleda, razobešenega pri vsakem pošt. uradu.

Prav posebno se opozarja na to, da v vojnopošt. zavrtkih ne sme biti nikakršnih jestvin, tekočih ali zavoljo ognja nevarnih predmetov (vžigalic, bencinskih vžigal itd.) in da sme obstojati njihova vsebina izključno samo iz

a) predmetov za opremo in obleko,

b) cigar, cigaret in tobaka, pip, cevki za cigare ali cigarete in vžigal na lunto brez bencina.

Zavrtki z drugo vsebino se ne bodo prevzemali niti naprej pošiljali.

Od 12. aprila do 16. aprila je dovoljen promet z vojnopošt. zavrtki za vojnopoštne urade s sledečimi številskami:

6, 9, 11, 16, 20, 22, 25, 28, 34, 37, 39, 41, 43, 51, 54, 55, 56, 61, 64, 69, 76, 81, 83, 85, 101, 113, 116, 119, 121, 124, 125, 129, 133, 136, 141, 145, 151, 168, 170, 186, 187, 188, 202, 300, 301, 302, 303, 305, 307, 308, 310, 313, 314, 315, 316, 317, 318.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 9. aprila 1915.

Pivovarna na deželi išče za takoj
izprašanega

kurjača in strojnika

kateri se razume tudi pri Dieselmotorju.
Plača po dogovoru. Ponudbe pod šifro
»A. P. 1000/897« na upr. »Slov. Nar.«

Bivši večletni gostilničar in posestnik
želi na deželi ali v bližini mesta takoj
prevzeti primerno mesto.

Razume se v kmetiji in živinoreji, kar
bi lahko vodil. Dopisi naj se pošljejo
na »Slov. Nar.« pod »gostilničar/918«.

Učenca

za trgovino z mešanim blagom
in doželnimi pridelki sprejme
Friderik Škušek,
trgovec v Metliki.

Prešernove slike

prodaja in pošilja po pošt. povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 kron.

Sprejme se takoj

izvežbana trafikantka

pod ugodnimi pogoji. Zmožna mora
biti vodstva večje tobačne zaloge na
deželi.

Ponudbe pod »glavna zaloga/
881« na upravn. »Slov. Naroda«.

V najem se da iz proste roke

posestvo

s poslopjem in 2 patentoma za več let
ali pa tudi proda. Je pri fari v žalni,
4 minute oddaljeno od žel. postaje.
Več pove lastnik Janez Koprivec,
Babnagora 9, pošta Polhov Gradec.

Prodaja se

enonadstropna nova hiša

na Gorenjskem, na najbolj prometnem kraju
zraven kolodvor Jesenic, v kateri je že
množica gostilna. Zraven nove hiše ob
cesti je lep senčnat vrt in v stari hiši mnogo
prostora za stanovanje ali skladišče za ka-
kega trgovca. Hiša ima veliko prihodnost
na prostoru, ki ga ne bo moglo nikdar
več dobiti in je zraven polno na novo zi-
danih hiš, kasarne, lekarna itd.

Pismena vprašanja na Frano Poklar,
pošta Jesenice št. 100, na Gorenjskem.

1 steklenica 2 kroni.

Najceneje

vojno zavarovanje

Vpolicanci preskrbite pravočasno svoje

Pismena vprašanja: Kreditna pi-
sarna, Pod Traube 2 II.

Odlikovan na razstavi v Radovljici 1. 1904
srebrna diplomo in kolajno 1. vrste.

BRINJEVEC

najfinejše vrste, posebno priporočljiv proti kužnim boleznim, se dobi pri

GABRIJELU ERŽENU

Zapuže, pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.

Za pristnost se jamči.

3613

Cene zmerno.

Najbolj zanimiv in najboljši slov. ilustrirani tednik so:

ki priobčujejo vsak teden mnogo zanimivih slik z bojišč in o drugih važnih aktualnih
domaćih in tujih dogodkih, ter obilo zanimivega čtiva: pesmi, povesti, iako zanimiv, lep
detektivski roman, poučne članke in črtice iz gospodinjstva, zdravstva, vzgojeslovja,
tehnike in sploh vseh strok poljudnega znanstva

»TEDENSKA SLIKE« so nepolitičen in neustrankarski ilustrirani tednik, ki je posvečen
le zabavi in pouku
»TEDENSKA SLIKE« bi naj imela naročena vsaka rodbina, vsaka gostilna, kavarna,
brivnica, vsako društvo itd. Zahtevajte »TEDENSKA SLIKE« povsod in pridobivajte naročnikov.
»TEDENSKA SLIKE« stanejo četrt leta K 2-50, pol leta K 3-— in celo leto K 10-—.
Naročniki dobe kot nagrade velik ilustrirani koledar, slike Prešerna, Jurčiča, Gregorčiča
in Aškercja ter tudi lepe zanimive knjige. Naročite si »TEDENSKA SLIKE« takoj! Novi
naročniki dobe še vse letošnje številke.

Pošljite nam svoj naslov in pošljemo Vam 1 številko »TEDENSKA SLIKE« brez-
plačno in poštine prosto na ogled.

394

Upravištvo lista »TEDENSKA SLIKE«

Ljubljana, Francišanska ulica 101.

C. kr. avstrijske državne železnice.

VOZNI RED

Izveček z veljavnostjo od 1. septembra 1914.

Z veljavnostjo od 1. septembra 1914 bodo vozili do preklica v okraju
tukajšnjega ravnateljstva spodaj navedeni vlaki po od 1. maja 1914 veljavnem
poletnem voznem redu. Teh vlakov se lahko poslužujejo vsi civilni potniki
brez prisilnega legitimiranja.

Civilni potniki, ki se peljejo v Pulj, morajo imeti legitimacije od
c. i. kr. poveljstva vojne luke v Pulju.

ODHOD iz ljubljanske glavni kolodvor,

samo osebni vlaki:

6-00 zjutraj v Kranj (Tržič), Jesenice, v

Trbiž.

8-05 dopoldne v Grosuplje (Kočevje),

Trebnje (St. Janž), Novo mesto, (Straža-
Toplice), Bujbarci.

11-30 dopoldne v Kranj, Jesenice, Trbiž.

12-52 dopoldne v Grosuplje, Trebnje,

Novo mesto (Straža-Toplice), Bujbarci.

6-30 zvečer v Kranj, Tržič, Jesenice, Ce-
lovce čez Salzburg na Dunaj.6-35 zvečer v Grosuplje (Kočevje), Treb-
nje, Novo mesto, Bujbarci.

PRIHOD v ljubljansko glavni kolodvor,

osebni vlaki:

7-35 dopoldne iz Jesenic, Kranja (Tržiča).

8-56 dopoldne iz Novega mesta, Treb-
nje (St. Janža), Grosuplje (Kočevja).

11-16 dopoldne iz Trbiža, Jesenic, Kranja

2-35 dopoldne iz Bujbarcev, Novega

mesta (Straža-Toplice), Trebnje, Grosuplje

8-20 ponoči iz Trbiža, Jesenic, Kranja,

(Tržiča).

9-22 ponoči iz Novega mesta, Straža-
Toplice, Trebnje (St. Janža), Grosuplje,

(Kočevja).

Kamniška železnica.

ODHOD z državnega kolodvora v Kamnik

z mešanimi vlaki

7-40 dopoldne, 2-30 dopoldne in ob

7-15 zvečer.

PRIHOD iz Kamnika v ljubljano ob

6-42 zjutraj, 11-00 dopoldne in ob

6-15 zvečer.

C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu.

JADRANSKA BANKA podružnica v Ljubljani.

Centrala v Trstu. Podružnice na Dunaju, v Dubrovniku, Kotoru, Metkoviću, Opatiji, Splitu, Šibeniku, Zadru.

= Zivahna zveza z Ameriko. =

Delniška glavnica K 8,000.000.

Nakazila v Ameriko in akreditivi.

Sprejema nove vloge s katerimi se zamore vedno razpolagati,
brez ozira na določbe moratorija ter jih obrestuje po čistih

4 1/2 0/0